

Izdaja zavod za gospodar-
sko propagando Domžale.
Ljubljanska 92 — Ureja
uredniški odbor — Odgo-
vorni urednik Milan Flerin
— Izhaja vsakega 15. v me-
secu — Ziro račun 5042-
3-252 — Cena 50 dinarjev
— Tiska tiskarna »Toneta
Tomšiča« v Ljubljani

Občinski

Cena 50 din

Leto VI. — št. 3
Domžale, 20. marca 1967

poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Volitve — samoupravni dogovor

Za sedanjo družbeno-politično aktivnost so značilne vse močnejše težnje po nadaljnjem uveljavljanju in razvijanju samoupravnih odnosov in neposredne socialistične demokracije. Utrjevanju in krepitevi teh novih odnosov bodo služile tudi letošnje volitve odbornikov občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti, volitve poslancev organizacijsko-političnega zbora, socialno-zdravstvenega zbora in republiškega zbora republiške skupščine ter volitve poslancev v vseh pet zborov zvezne skupščine, to je zveznega zbora, gospodarskega zbora, socialno-zdravstvenega zbora, kulturno-prosvetnega zbora in organizacijsko-političnega zbora.

Volitve za odbornike in poslance so razpisane po naslednjih datumih:

9. aprila 1967

— volita oba zbora občinske skupščine vseh pet zveznih poslancev in vse tri republiške poslance tistih zborov, v katerih dosedanjim poslancem ob letošnjih volitvah poteče poslanski mandat.

19. aprila 1967

— bomo volili neposredno na voliščih v delovnih organizacijah odbornika v zbor delovnih skupnosti Občinske skupščine.

23. aprila 1967

— bomo volili po terenskih volilnih enotah neposredno odbornike občinskega zbora in poslance republiškega in zveznega zbora v tistih enotah, kjer jim poteče štiriletni mandat.

Torej volivci tako na terenu kot delovnih organizacijah neposredno volijo odbornike Občinske skupščine obeh zborov in neposredno samo poslance republiškega in zveznega zbora. Občinska skupščina sedanjega sklica pa dokončno izvoli 9. aprila republiške poslance v organizacijsko-politični zbor in socialno-zdravstveni zbor ter poslance v zvezno skupščino za gospodarski zbor, socialno-zdravstveni zbor, kulturno-prosvetni zbor in organizacijsko-politični zbor.

Naloga, ki je pred nami, torej ni lahka, kajti odločitev, koga kandidirati in koga izvoliti, nam lahko v nadaljnjem obdobju zagotovi bolj ali manj uspešno delovanje tako občinskega, republiškega ali zveznega samoupravnega mehanizma, to pa se mora neposredno odražati tudi v

aktivnosti in standardu vseh neposrednih volivcev — občanov.

Ze smo sredi kandidacijskih zborov, kjer volivci predlagajo in kandidirajo odbornike in poslance z vso odgovornostjo, kajti le-ti bodo morali dosledno pospeševati uresničevanje gospodarske reforme, ki pomeni za gospodarstvo in standard občanov osnovno pogonsko silo, je pa tudi osnova za preobrazbo družbenih odnosov, za pridobivanje novih temeljitejših oblik odgovornosti, kajti zaupanje, ki ga odbornik ali poslanec dobi od volivcev, ko mu ti poverijo opravljanje nalog v korist ožje in širše družbene skupnosti s tem, da so ga izvolili, ima za posledico, da je tem volivcem dosledno tudi odgovoren in da mora pred njimi polagati obračun svojega dela.

To je temeljni princip našega samoupravnega dogovora, tako na kandidacijskih zborih, kot na samih volitvah, ki predstavljajo našo svobodno odločitev in se s tem v najširšem smislu izraža volja in želja vseh, ki neposredno volijo, da bi poslanci in odborniki odločno in aktivno ter s polno mero zaupanja v volivce zastopali njihove interese in delali v korist celotne družbene skupnosti.

Naša tj. 66. zvezna volivna enota, ki zajema sedem občin, in sicer: Ljubljana-Moste-Polje, Ljubljana-Bežigrad, Zagorje, Trbovlje, Litijo, Hrastnik in Domžale, je organizirala vsklajevalni zbor vseh volivnih enot posameznih občin, kjer so iz širokega izbora sklenili podpreti naslednje možne candidature za zvezno skupščino. Kot možni kandidati nastopajo:

v zvezni odbor Tine Remškar,

v gospodarski zbor ing. Branko Hočev var in Milan Kožuh,

v socialno-zdravstveni zbor Ziva Beltram,

v kulturno-prosvetni zbor Lev Modic,

v organizacijsko-politični zbor dr. Majda Strobelj.

Ti možni kandidati, ki jih podpirajo volilne komisije vseh sedmih občin 66. zvezne volivne enote pa seveda niso dokončni, kajti kandidacijski zbori bodo lahko dali še druge predloge možnih kandidatov, ki bi bili po njihovem mnenju

primerni zastopati najširše gospodarsko-politične interese.

Volilna komisija pri občinskem odboru SZDL je pred vsklajevalnim zborom imela evidentirane naslednje možne kandidate za zbor republiške skupščine:

za republiški zbor Ivo Vidali in Cene Matičič,

za socialno-zdravstveni zbor dr. Miran Celestina in Leon Stifter,

za organizacijsko-politični zbor ing. Lado Simončič.

Kandidacijski zbori naj bi podali še nove predloge možnih kandidatov v kate-

Kdaj bomo volili?

19. aprila bomo volili v delovnih organizacijah občinskega odbornika za zbor delovnih skupnosti Občinske skupščine in to v tistih volilnih enotah, v katerih dosedanjim odbornikom poteče štiriletni odborniški mandat. (Seznam teh enot glej na strani 5.)

23. aprila bomo volili vsi občani tistih volilnih enot, kjer poteče štiriletni mandat odbornikom in poslancem občinskega, republiškega in zveznega zbora. (Glej seznam teh enot na 4. strani.)

rikoli zbor republiške skupščine, če volivci menijo, da bodo najprimenejši, da bodo najbolje zastopali najširše interese in s svojo aktivnostjo opravičili izkazano zaupanje.

Volitve so ena od osnovnih oblik preosnove kadrovske politike, zato menimo, da bi ravno taka kadrovska politika morala postati bolj stvar občanov, volitve pa bitveni sestavni del samoupravljanja in neodtujljiva samoupravna pravica delovnih ljudi pri neposrednem odločanju. Zato je treba vse napore usmeriti v kar največje sodelovanje občanov, da ti samostojno odločajo o izbiri kandidatov za posamezne volilne in vodilne družbeno-politične funkcije.

Domžalski majski sejem 67

bo od

5.-15. maja
1967

Polovica odbornikov občinske skupščine zapuša našo občinsko skupščino in bo potrebno izvoliti nove. Dejstvo, da zapuša našo Občinsko skupščino aktivnejši del odbornikov, katerih prizadevanja so bila v skupščinskem delu vidna in uspešna, nam narekuje, da ob evidentiranju in kandidiranju novih ob najširšem neposrednem sodelovanju vseh občanov izberemo take, ki bodo aktivnost nove občinske skupščine pospeševali in zastopali osnovne intencije naše družbene reforme.

Za občinski zbor je evidentiranih za 20 prostih odborniških mest 50 možnih kandidatov iz vseh volilnih enot na terenu, kjer menjajo odbornika. Za 19 prostih mest v zboru delovnih skupnosti pa je evidentiranih 43 možnih kandidatov.

Ce primerjamo starostno strukturo odbornikov, ki jim poteče mandat, in evidentiranih, bodisi v občinskem zboru ali zboru delovnih skupnosti vidimo, da se je struktura odločno premaknila v prid

mlajši generaciji, saj na primer do 25 let prej ni bilo nikogar, zdaj pa so evidentirani trije. Bolj zanimiva je primerjava po izobrazbeni strukturi, ki odločno kaže o izbiri novih odbornikov precej tudi med občani s srednjo, višjo in visoko izobrazbo. Odbornikov z višjo in visoko izobrazbo, ki jim poteče mandat, je 6, evidentiranih pa je 19, tako da je izbira res kvalitetnejša. Z navedenim želimo poudariti predvsem možnost za večjo aktivnost nove skupščine kot celote.

Razporeditev in težnje delovnih ljudi in občanov v predvolilni dejavnosti lahko ocenimo kot pozitivno, kajti prizadevanja, ki so bila izražena bodisi na zborih za evidentiranje, rednih letnih konferencah in občinih zboreh sindikalnih podružnic strnemo lahko v sklep, naj bi skupščina bodočega sklica imela kvalitetnejši sestav, da bi bolj prislughnila težnjam na vseh področjih dejavnosti in razvoja v občini, vendar ob skrbnem upoštevanju ravnotežja in pravilne strukture.

Predstavljamo vam evidentirane možne kandidate za zvezno skupščino

Na usklajevalnem zboru vseh sedmih občin 66. zvezne volilne enote so bili dokončno evidentirani naslednji kandidati:

Možni kandidat za zvezni zbor Zvezne skupščine je tovariš TINE REMSKAR, sedanjí predsednik republiškega zbora skupščine SRS ter javni družbeno-politični delavec. Rojen 25. IV. 1920 v Povodaru v Sovjetski zvezi, ima dovršeno gimnazijo in nepopolno tehniško fakulteto in višjo partijsko šolo Duro Đaković v Beogradu. Član ZK je od leta 1942. Od leta 1942 do kapitulacije Italije je bil v italijanski internaciji, nato pa je deloval kot aktivni bорец v enotah NOV, kjer je opravljal razne funkcije. Po osvoboditvi je bil predsednik komisije državne kontrole za Slovensko Primorje, sekretar okrajnega KPS Ilirska Bistrica, predsednik okrajnega odbora SZDL in nato organizacijski sekretar okrajnega komiteja KPS Maribor. Opravljal je še razne druge družbeno-politične funkcije, kjer je dosegel vidne uspehe. Od leta 1965 dalje je republiški poslanec in predsednik republiškega zbora SRS.

Kot predsednik tega zbora je posebno v zadnjem obdobju dokazal, da je sposoben opravljati zahtevnejše funkcije in da pozna perspektive gospodarskega in družbenega razvoja Jugoslavije.

Kot možna kandidata gospodarskega zbora zvezne skupščine nastopata:

1. Ing. Branko Hočevar, rojen 3. decembra 1928 v Beogradu. Po poklicu je rudarski inženir in trenutno direktor rudnika Zagorje.

Ing. Hočevar se je specializiral na področju rudarstva v tujini. Maja leta 1945 je bil sprejet v SKOJ, 28. maja 1948 pa v ZKJ. Doslej je opravljal razne funkcije kot sekretar osnovne organizacije, sekretar komiteja metalurške fakultete, sekretar komiteja Tehniške visoke šole, sekretar občinskega komiteja ZKS Zagorje. Od leta 1963 do 1965 je bil republiški poslanec organizacijsko-političnega zbora, je pa tudi član samoupravnih organov ter raznih svetov in komisij pri SOB Zagorje. Poznan je kot dober rudarski strokovnjak in družbeno-politični delavec, pri svojem delu se zavzema za napredna stališča na področju proizvodnje in doslednem uveljavljanju reformnih načel.

2. Tovariš Milan Kozuh, rojen 30. decembra 1919 v Škofji vasi pri Celju. Evidentiran je pri volilni komisiji občinskega

odbora SZDL Trbovlje in je generalni direktor poslovnega združenja RUDIS. Ima dovršeno trgovsko in srednjo ekonomsko šolo. Je strokovno in družbeno-politično sposoben in aktiven delavec.

Je član ZKJ od leta 1941, pred tem pa je bil član SKOJ od leta 1939. Med vojno je bil v okupatorjevih zaporih ter v enotah VDV in KNOJ, kjer je bil na vodilnih položajih. Leta 1946 je bil demobiliziran kot rezervni oficir. Opravljal je razne odgovorne funkcije v Trbovljah, bil predsednik planske komisije pri ministrstvu za trgovino in preskrbo, pomočnik glavnega direktorja rudnika Trbovlje, opravljal pa je tudi razne javne funkcije pri okrajnem ljudskem odboru Trbovlje in Ljubljana, bil član sveta za urbanizem, član upravnega odbora Gospodarske zbornice, član upravnega odbora Združenja premovalnikov SFRJ itd. Sedaj je član komisije za trgovinsko dejavnost pri IS SRS ter član strokovnega odbora za gospodarsko sodelovanje s tujino pri Gospodarski zbornici SRS.

Poznan je kot dober gospodarstvenik s širokimi ekonomskimi pogledi, sposoben družbeno-politični delavec, ki zavzema napredna stališča na področju gospodarstva in naše družbene reforme.

Možni kandidat za socialno-zdravstveni zbor zvezne skupščine je tovarišica Živa Beltram, rojena 17. oktobra 1921 v Ljubljani. Dovršila je gimnazijo in se vpisala na medicinsko fakulteto v Beogradu. Ob pričetku vojne je odšla v Split in nato nadaljevala študij v Ljubljani. Kmalu se je preselila v Bilje pri Gorici, kjer je od junija leta 1942 delala kot aktivistka OF. V letih 1942 in 1943 je bila zaprta v italijanskih zaporih. Po prihodu iz zapora je odšla v partizane in delala kot aktivistka pri okrožnem komiteju KPS in bila tudi prosvetni referent pri Okrožnem odboru OF za Goriško. Po osvoboditvi je delala kot aktivistka v množičnih organizacijah, je bila predsednica kontrolne komisije CK. V Kopru je bila sekretar sveta za prosveto ter članica okrajnih odborov in komisij SZDL.

Od leta 1954 je bila pomočnik direktorja Zavoda za napredek gospodinjstva, od leta 1965 dalje pa direktorica. Dela kot politični delavec v občinskem odboru SZDL, je član IZ GO SZDL, član CK ZKS ter član sekretariata za družbeno aktivnost žensk.

V preteklem obdobju so nas morda ravno ta nesorazmerja potiskala v ekstremne in občanom tuje situacije, ki so potem vodile le k delnim ali nepopolnim rešitvam, čeravno je marsikateri zbor volivcev nakazal niz pobud za pravilno usmerjanje tako gospodarske kot negospodarske politike. S tem seveda ni rečeno, da je bilo dosedanje delo slabo, ali premalo pretehtano, rečeno pa je s tem, da bi bilo lahko boljše. Tako delo pa volivci pričakujejo od novih odbornikov. Ti naj z vsestranskim poznavanjem pogojev družbene reforme, od naporov za zmanjševanje inflacijskih teženj, do teženj za stabilizacijo dinarja, pa investicijske politike, kreditne politike v gospodarstvu, oziroma formiranja principov proračuna v negospodarstvu ter v vseh dejavnostih od šolstva, zdravstva, komunalnih dejavnosti itd. prispevajo ob največjem sodelovanju z volivci čimveč k reševanju problematike celotnega občinskega področja.

Pričakujemo, da bodo vsi, ki jih bomo izvolili, to naše dolgoročno zaupanje izpolnili, kajti naš samoupravni dogovor se ni končal s spustom volilnega listka v volilno skrinjico!

S tem smo tudi mi prevzeli nase del odgovornosti za pravilno delo tistega, za katerega smo oddali svoj glas.

Možni kandidat kulturno-prosvetnega zbora zvezne skupščine je tovariš Lev Modic, rojen 7. avgusta 1915 v Ljubljani. Dovršil je tehniško fakulteto in Institut za družbene vede v Beogradu. Pred vojno je kot študent sodeloval v levičarskih kulturnih klubih in strokovnih društvih. Od leta 1941 je bil aktivist OF v Ljubljani, v NOV odšel leta 1943. Bil je urednik Partizanskega dnevnika in Naše vojske, od aprila leta 1945 pa član generalštaba JA.

Po osvoboditvi je bil glavni urednik Ljudske pravice in Slovenskega poročevalca, od leta 1948 direktor Urada za informacije LRS, od leta 1950 pomočnik ministrstva za znanost in kulturo LRS, od leta 1963 član ideološke komisije CK ZKS in sedaj politični delavec CK ZKS. Od leta 1959 je član CK ZKS, od oktobra 1966 pa član predsedstva CK ZKS. Je član uredniškega odbora revije Teorija in praksa, član založniškega sveta Cankarjeve založbe, predsednik komisije za družbene vede sklada Borisa Kidriča in predsednik sveta Akademije za gledališče, radio in film.

Kot možni kandidat za organizacijski politični zbor zvezne skupščine je evidentirana tovarišica Strobl dr. Majda.

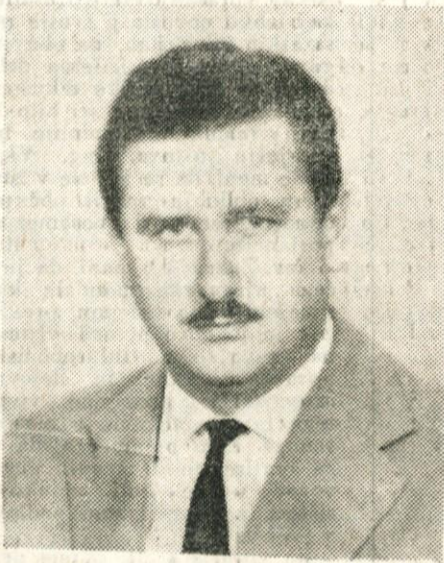
Tovarišica Stroblava je izredni profesor za ustavno pravo SFRJ z razvojem ljudske oblasti pri pravni fakulteti univerze v Ljubljani. Novembra leta 1941 je bila sprejeta v SKOJ, kasneje je bila rajonski sekretar SKOJ v Ljubljani.

Na pravni fakulteti v Ljubljani je diplomirala 1943, doktorat pa je dosegla 1954. Od leta 1953 dalje je asistentka na katedri za pravo SFRJ, leta 1960 pa je bila izvoljena za docentko pri istem predmetu. Sodelovala je v organih pravne fakultete kot član personalne komisije, komisije za pripravo novega statuta in kot član fakultetnega sveta pravne fakultete.

Poleg svojega rednega dela ter političnih zadolžitev znotraj fakultete je opravljala tudi mnoge družbeno-politične funkcije na terenu občine Vič-Rudnik ter v društvu »Pravnik«. Aktivno je sodelovala v javni razpravi o prednačrtu ustave ter tudi v zamejstvu razlagala naš ustavni sistem.

Evidentirani kandidati za republiško skupščino

Na predlog volilne komisije pri občinskem odboru SZDL je usklajevalni zbor za občino Domžale sprejel sklep, da kot možnega kandidata predlaga **Ivana Vidaliča**, zaposlenega pri zavarovalnici Dom-

žale-Kamnik v Mengšu. Končal je filozofsko fakulteto slavistične smeri. Od leta 1952 do 1958 je bil predsednik občinskega ljudskega odbora Mengeš. Kasneje je bil odbornik občinske skupščine Domžale in član nekaterih svetov in komisij. Sedaj je član občinskega komiteja ZK ter član ene od komisij za reorganizacijo Zveze komunistov. V Mengšu opravlja funkcijo predsednika Krajevne skupnosti, katera pod njegovim vodstvom uspešno dela in se razvija v smeri komunalne samoupravnosti enote.

Usklajevalni zbor za občino Domžale je na zasedanju dne 13. III. 1967 evidentiral kot možnega kandidata za republiški zbor republiške skupščine tovariša **Ceneta Matičiča**, profesorja fizike in matema-

tike ter predavatelja družbenih ved. Diplomiral je na Visoki šoli za politične vede v Ljubljani. Sedaj pripravlja disertacijo za magistra družbenih ved.

Kot strokovnjak za družbenoekonomski dogajanja doma in v svetu je sodeloval na simpoziju Združenih narodov v Zenevi.

Na tem simpoziju je govoril o samoupravljalški družbi pri nas. Njegova izvajanja so razposlali vsem udeleženiim zastopnikom držav in vlad. V letu 1966 je bil na znanstvenem potovanju po Alžiru. Zaključke s tega potovanja je posredoval Zveznemu izvršnemu svetu, za kar je dobil priznanje.

V občinskem merilu je angažiran v občinskem komiteju ZK, kjer opravlja funkcijo predsednika komisije za družbeno-ekonomski razvoj, je tudi član komisije za reorganizacijo Zveze komunistov.

Usklajevalni zbor predlaga oba tovariša kot kandidata v republiški zbor republiške skupščine.

Možni kandidat za organizacijsko-politični zbor republiške skupščine je tovariš **ing. Lado Simončič**, rojen 4. II. 1926 v

Črnomlju v delavski družini. Med vojno je bil izseljen v Nemčijo in zaradi tega prekinil s šolanjem, ki ga je dokončal kasneje na gozdarski fakulteti v Zagrebu, kjer je diplomiral. Zaposlen je bil na GG Maribor na poslovnem združenju gozdarskih organizacij SRS in je sedaj direktor pri podjetju SEMESADIKE Menleš.

Tov. Simončič je bil do sedaj član občinske skupščine, član občinskega komiteja in član ene od komisij za reorganizacijo ZK. V svoji dejavnosti je dosleden in v vsakem času pripravljen nastopati in boriti se za interese družbene skupnosti. Njegova dosedanja dejavnost kaže na umirjenega in razsodnega delavca. Na delovnem mestu je s svojo sposobnostjo in aktivnostjo pokazal, da je z razumevanjem družbenoekonomskih sprememb uspel postaviti podjetje v položaj, da se lahko kot enakovreden partner vključuje v mednarodno delitev dela.

Kot možna kandidata za socialno-zdravstveni zbor republiške skupščine nastopata:

1. Celestina dr. Miran, zdravnik splošne prakse, rojen 16. VII. 1921, zaposlen v zdravstveni ambulanti Mengeš. Leta 1951 je diplomiral na medicinski fakulteti v Ljubljani.

Z osvobodilnim pokretom je, kot skojevec iz leta 1938, aktivno sodeloval od leta 1941. V tem obdobju je bil aktiven predvsem v agitacijskih in diverzantskih trojkah.

Po osvoboditvi je bil na izgradnji mladinske proge, študentskega naselja, pionirske proge v Ljubljani in ostalih mladinskih akcijah. Kot študent medicine je sodeloval pri vseh zdravstvenih in zobozdravstvenih akcijah pri nas ter aktivno delal v študentskih organizacijah.

2. Tovariš Leon Stifter, rojen leta 1929, izhaja iz delavske družine. Obiskoval je Višjo šolo MUP FLRJ v Beogradu, kjer je dokončal I. stopnjo s pravniško usposobljenostjo. V letih 1951 do 1959 je delal v resorjih notranjih zadev v različnih krajih Slovenije, po tem času pa se je zaposlil v ZKI Domžale. Od leta 1962 dalje je na delovnem mestu pomočnika direktorja v Zdravstvenem domu »Dr. Tineta Zajca« v Domžalah.

Aktivno je sodeloval kot javni delavec v občinskem odboru SZDL, v raznih svetih skupščine občine Domžale ter bil član raznih samoupravnih komisij.

Član ZKJ je od leta 1960 in je bil v tem času tudi predsednik kadrovske komisije pri občinskem komiteju ZKS, kakor tudi član upravnega odbora Kliničnih bolnišnic.

S svojo strokovno usposobljenostjo in družbeno-politično aktivnostjo sedaj uspešno deluje predvsem pri organizaciji zdravstvene službe na domžalskem področju, s čimer dokazuje, da ima sposobnost za funkcijo, za katero kandidira.

Kje bomo volili - kdo so kandidati

Občinska volilna enota

1. TROJANE OŽBOLT

Trojane, Jelševica-del, Hribi v Zideh, Zavrh, Bršlenovica, Gorenje, Javorje, Log, Podmilj, Prvine, Suša, Ožbolt, Učak-del

3. KRAŠNJA

Krašnja, Spodnje Loke, Zirovše, Kranje brdo, Vrh, Koreno, Kompolje

6. ZLATO POLJE, RAFOLČE

Zlato polje, Brezovica, Obrše, Podgora, Preserje, Trnovče, Mala Lašna, Depeljne, Rafolče, Vrhovlje, Straža

9. SERJUČE, LIMBARSKA GORA

Gaberje, Limbarska gora, Selce, Hrastnik, Serjuče, Vinje, Negastrn, Pogled, Soteska

10. KRAŠCE

Prikernica, Dole pri Kraščah, Gorica, Krašce, Imenje, Podstran, Goričica, Selo

12. MORAVČE

Moravče, Česnjice, Rudnik, Zalog, Drtija, Sp. Dobrava, Mošenik, Ples, Zg. Dobrava

13. KRTINA

Krtina, Brezje, Rača, Studenec, Račni vrh, Škocjan, Zeje

15. DOB II.

Želodnik, Česenik, Turniša, Gorjuša, Laze, Brezovica

17. TRZIN

18. MENGES I.

Topole, Menges-del, Prešernova, Jama, Gorenjska, Veselovo nabrežje, Novakova ul., Šlandrova

21. MENGES IV.

Menges-del, Tomšičeva, Liparjeva, Zajčeva, Muļjava, Ogrinova, Jelovškova, Ulica ceste OF, Ropretova, Pot Rašiške čete, Pristava

22. MENGES V.

Loka pri Mengšu, Dobeno

24. HOMEČ — NOŽICE

26. ROVA

Rova, Zagorica, Žiče, Delenje, Kolovec, Jasen

27. IHAN I.

Bišče, Mala Loka, Selo, Brdo

29. VIR

Vir Podrečje (Virski del)

31. JARŠE I.

Srednje Jarše, Zgornje Jarše

33. DOMŽALE I.

Domžale-del, Depaia vas, Krožna pot, Vojkova c., Ozka pot, Trzinska c., Poljska pot, Stobovska c., Koščeva, Trubarjeva, Na Zvrteh, Ljubljanska od 1,2, do 46,55 do Taborske, Dom počitka

35. DOMŽALE III.

Domžale-del, Kolodvorska, Lekarniška, Masljeva, Ulica A. Skoka, Vodnikova, Usnjarska, Cesta talcev od 1,2 do 16,17a, Krakovska, Cankarjeva od 3 do 13, Ljubljanska od 64,69 do 94,85, Savska od 1,2 do 19,28, Ulica Simona Jenka

Dosedanji odbornik

OBČINSKI ZBOR

Štefan Brvar

Ivan Čebulj

Jakob Tekavec

Ivan Vidic

Anton Brodar

Jože Krulc

Ivan Merela

Martin Štifter

Stane Habat

Janez Zibelnik

Ivan Lipar

Janez Testen

Franč Mavsar

Stane Rode

Andrej Zajc

Herman Brezuik

Lidija Panjan

Franč Habjan

Jože Zevnik

Evidentirani kandida

Pavle Jelševar
Pavle Smrkolj
Janko Smrkolj
Pavle Zajc

Franč Barlič
Jože Oražem
Polde Urankar
Srečko Debeljak
Peter Štrukelj

Franč Pavlič
Feliks Grčar

Janez Avbelj

Jožef Grilj
Ivan Grilj
Franc Pergar
Nikola Kosmač

Ferdinand Majdič
Franc Kos
Janez Korošec

Rudolf Miš
Primož Grošelj
Rok Grošelj

Janez Škrlep
Anton Sitar
Matko Lipovšek
Stane Lužar

Jakob Škofic
Ivan Tomšič
Marjan Majcen
Peter Ručigaj

Rudi Šinigoj
Jože Mušič
Rihard Urbanc
Marjan Ručigaj

Grega Repanšek
Zlato Repnik

Edo Vollmajer

Dominik Cerar
Srečko Goropečnik
Janez Hribar
Jakob Majdič

Rudi Slevec
Marjan Martinc

Karel Kušar
Albin Pavlin

Milan Likar
Ferdinand Umar
Jakob Černe

Poslanci odgovarjajo

Ker nekaterim poslancem v republiški skupščini letos poteče mandat, sem ing. Vitja Rode, poslancu organizacijsko-političnega zbora in Antonu Zakrajšku, poslancu socialno-zdravstvenega zbora postavil nekaj vprašanj. Na vprašanje, kaj lahko povešča o svojih poslanskih izkušnjah, sta oba odgovorila, da je štiriletna doba dolga in daje veliko izkušenj, zlasti še zato, ker je bilo to prvo mandatno obdobje po sprejetju ustave. Ing. Vitja Rode meni, da se je šele v zadnjem obdobju razvil občutek odgovornosti pri posameznih poslancih.

Tov. Zakrajšek meni, da je v času njegovega mandata bila sprejeta vrsta sklepov, predlogov in priporočil naslovljenih na republiške in občinske upravne organe in delovne organizacije, toda od vsega tega je bilo zelo malo realizirane. Zato je mnenja, da se za realizacijo družbenih dogovorov uvede bolj učinkovit sistem, za kar imamo podlago v naši ustavi.

Na vprašanje ali sistem dela v republiški skupščini omogoča poslancu, da se vključi v njeno delo in da obenem vzdržuje neposredne stike s svojo volilno enoto, oba odgovarjata, da je to omogočeno. Oba pa sta mnenja, da je to predvsem odvisno od poslanca samega, od njegove sposobnosti, pripravljenosti za delo in seveda tudi od časa, ki mu ga pušča redna zaposlitev. Ing. Vitja Rode meni, da časovni roki od sprejetja materiala do razprave v odborih ali v zboru niso vselej najidealnejši, vendar pa kljub temu omogočajo konzultacije z najodgovornejšimi organi. Mnenja je tudi, da je v te namene potrebno močneje uveljaviti klub poslancev, ki naj bi to praznino izpopolnil.

Poslanec socialno-zdravstvenega zbora tov. Zakrajšek je v pogovoru razmišljal o poenostavitvi dela v republiški skupščini in sicer v tem smislu, da bi republiška skupščina v perspektivi lahko štela manj članov, kot metoda dela pa naj bi se v okviru skupščinskih organov formiralo več strokovnih odborov, sestavljenih iz zastopnikov posameznih področij. Po njegovem mnenju bi republiška skupščina na ta način lahko bolj kvalificirano in avtoritativno odločala o temeljni politiki.

Na vprašanje, kaj predlagata volivcem pri izbiranju novih poslancev, pravita, da naj razmišljajo predvsem o tem in izbiraajo take, ki bodo s svojo strokovnostjo in družbeno-politično razgledanostjo kos odgovornim in zahtevnim nalogam, ki jih nalaga delo v skupščini. To morajo biti ljudje, ki bodo zastopali interese posamezne teritorialne enote in ki bodo znali te interese vključevati v skupne družbene interese.

37. DOMŽALE V.

Domžale-del, Ljubljanska c. od 96,78 do konca, Ulica N. Tesla, Ulica Toneta Tomšiča, Vodopivčeva, Levstikova, Cesta 29. novembra, Murnova, Vegova, Ješetova, Sejmiška, Roje, Kettejeva, Trdinova, Kamniška

Albert Kržan

Matija Svoljšah

ZBOR DELOVNIH SKUPNOSTI

2. TOSAMA II

Tosama del zaposleni od črke L do Ž

Marija Vrenjak

Toni Laznik

Ivan Cerar

Viktor Gaberšek

Franc Perše

Vladimir Petkovič

4. INDUPLATI II

Induplati del zaposleni v predilnici in konfekciji

Janko Ukmar

Avgust ing. Orehek

Venčeslav Perko

6. INDUPLATI IV.

Induplati del zaposleni v tkalnici in čistilnici blaga

Ivan Deržič

Francka Marinšek

Anton Ručigaj

7. UNIVERSALE

Universale, trgovina in menza podjetja

Marjan Konjar

Ivo Kralj

9. ZKI DOMŽALE II.

Juriy ing. Detiček

Borut ing. Venturini

Stefan Hrovat

11. PAPIRNICA KOLIČEVO II.

Papirnica — del I., II. in V. EE

Miha ing. Svetlin

Niko ing. Belšak

Peter Zule

Jože Osolin

15. TOKO II.

Razvojni sektor, šolska delavnica, prirezovalnica in zbiralnica

Ančka Mlakar

Vinko Kušar

17. MLINOSTROJ

Mlinostroj in obrti delovnih organizacij Žito, Alko in Elektro Domžale

Anton Korele

Mirko Marn

Matija Kosmač

Konrad Stopar

19. TRAK MENGEŠ

Trak, Filc, Kvas, Komunalno gospodarstvo in Zavarovalnica Mengeš

Bojan Krištof

Slavko Pišek

Cvetko Canžek

Emil Maver

Vasilka Ibrahimagič

Jana Korenčan

20. TAMIZ

Tamiz, Krajevna skupnost Mengeš, Pošta Mengeš, Slamnk, Peč, trgo. poslov. in pdoja, mesa podjetja Napredek, poslov. Mercator Trzin, Zaloge piva Union, skladišče Dalmacija vino Mengeš, Istra vino export, poslovalnica Prehrane Mengeš, poslov. klavnice Kranj v Mengšu, posl. Tobak v Mengšu, obrtna podjetja social. in zasebnega sektorja in Mengeša, Loke, Trzina, Dobena in Gobavice ter cestarji

Viljem Deržanič

Andrej Drmal

Jože Bardorfer

Andrej Burgar

22. LUKOVICA

Poslov. trg. podjetje Napredek in Trojanah, v Ožboltu, Blagovici, poslov. Meso Trbovlje na Trojanah, Pošta Trojane in Blagovica, obrtni obrat zasebnega in social. sektorja s Trojan, Ožbolt in Blagovice,

Rajka Konjšek

Janez Lenček

Anton Repovž

poslov. trg. pod. Napredek v Prevojah, Krašnji, Sentvidu, pošta Lukovica in Krašnja, obrtni obrati soc. in zaseb. sektorja iz Lukovice, Krašnje, Prevoj, DES-rajon Lukovica

poslov. trg. pod. Napredek v Prevojah, Krašnji, Dob, obrtni obrati soc. in zaseb. sektorja iz Doba, Češenika in Krtine

24. DOMŽALE I.

poslov. trg. pod. Napredek v Jaršah, Rodici, Viru, Ihanu in Domžalah, poslov. Prehrane na Viru, obrtni in gostinski obrati soc. in zasebnega sektorja iz Domžal, Jarš, Vira, Rodice, Dragomlja, Depale vasi in Ihana

Ivo Smolnik

Milan Rugelj

26. DOMŽALE III.

obrat Obnova v Domžalah, Pošta Domžale, Transport S. Loka, poslov. Domžale, Želez. postaja Domžale, Veterinarski zavod, Zavod za gospodarsko propagando, Stanovanjsko podjetje, Vodovod Domžale in cestarji s področja Domžal in Ihana

Miro Gregorčič

Marjan Obreza

Jože Zevnik

Peter Zupančič

Dušan ing. Flaž

V razgovoru sem dobil občutek, da bi rada še marsikaj povedala, vendar jima obremenitev na delovnem mestu tega ne dopušča, tako da je razgovor potekal kratko. Na kraju razgovora sta oba zaželela mnogo sreče pri izbiri novih poslancev z mislijo, da bodo začeto delo v naslednjem mandatnem obdobju z vso resnostjo in odgovornostjo nadaljevali.

F. Gabrovšek

Volitve v organe Socialistične zveze

Spremenjeni družbeni pogoji dela organizacije SZDL so zahtevali izdelavo statuta Socialistične zveze. Po tem statutu je najvišji organ Socialistične zveze zvezna konferenca SZDL, v republiki republiška konferenca, v občini občinska konferenca in v posameznem kraju, kjer organizacija SZDL obstoji, konferenca vsega članstva.

Ta sprememba na videz izgleda samo formalna, če pa vemo, da je na določenem teritoriju krajevni odbor SZDL bil edini odločujoči faktor, ki je največkrat tudi sprejemal sklepe v imenu vsega članstva, potem formalni vidik odpade. Sedanji izvršni odbor v posamezni krajevni organizaciji je strogo izvršni organ, ki izvršuje sklepe krajevne konference. Krajevna konferenca izmed svojega članstva delegira zastopnike v občinsko konferenco, ki po novem statutu predstavlja najvišji in stalni organ. Izvršni odbor občinske konference Socialistične zveze je v enakem položaju kot krajevni odbor. Razlika je samo v tem, da krajevni odbor izvršuje sklepe krajevne konference, izvršni odbor občinske konference pa sklene te. Občinska konferenca izmed svojih članov voli zastopnike v Republiško konferenco in v Zvezno konferenco.

Na podlagi tega je volilna komisija občinskega odbora SZDL razpravljala o možnih kandidatih za republiško in zvezno konferenco. Občinska konferenca SZDL Domžale voli v republiško konferenco tri svoje zastopnike, v zvezno pa skupno z občinsko konferenco Bežigrad enega. Komisija predlaga za republiško konferenco Silva Hrasta, dosedanjega člana Glavnega odbora SZDL in našega zveznega poslanca, Milana Deisingerja, uslužbenca Papirnice Količevo in tovarišico Tončko Zibelnik, predmetno učiteljico iz Mengša. Svoj predlog utemeljuje s tem, da so imenovani večletni družbeno-politični delavci in so v svojem družbenem delu pokazali veliko volje in sposobnosti.

Za zvezno konferenco, kjer volimo z Bežigradom enega zastopnika, volilna komisija podpira predlog volilne komisije Bežigrada, ki je predlagala

28. AGROKOMBINAT

AE Poljedelstvo Mengeš, Semesadike Mengeš, AE ekonomska enota Pšata, Kmetijski poiskusnicenter Jable, kooperanti z območja Radomelj in Mengša

29. AGROKOMBINAT

kooperanti z območja Blagovice, Trojan, Ožbolta zaposleni v obratu »Kooperacija« AE Lukovica in kooperanti z območja Krašnje, Lukovice in Prevoj

33. ŠOLA DOMŽALE I.

Zaposleni v I. osnovni šoli, osnovni šoli Vencija Perka, osnovni šoli Mengeš, VGS Groblje, Zavod za glasbeno izobraževanje in Zavod za otroško varstvo Domžale in Mengeš

35. MENGEŠ

Dom počitka Mengeš, Zdravstvena postaja Mengeš, Lukovica in Moravče

37. DOMŽALE I.

Zaposleni na Občinskem komiteju ZKS, Občinskem odboru SZDL, Občinskem sindikalnem svetu, Občinskem odboru ZZB, delavci postaje milice Domžale in Lukovica, in del uslužbenecv uprave Sob (odd. za družbene službe in KU), Občinski odbor RK, Občinski svet Svobod Domžale, Občinska zveza za telesno vzgojo, Občinski odbor DPM Domžale

39. DOMŽALE III.

Zaposleni na Občinskem sodišču Domžale, Zavodu za zaposlovanje delavcev Domžale, delavci postaje milice Moravče, Občinsko javno tožilstvo, Občinski organ za kaznovanje prekrškov in odvetniki

Lado inž. Simončič

Aleksander Skok
Alojz Avšič

Roman ing. Celarc

Stane Grčar
Ivan Vidic

Milena Vodopivec

Tončka Zibelnik

Franc Šink

Franc Zabret
Marjan Ahčin

Miro Varšek

Franc Rak
Rajko Radmelič

Jernej Lenič

Stefan Horvat
Vida Dime
Janez Birk

Predlog volilne komisije občinskega odbora SZDL

Volilna komisija občinskega odbora SZDL je zaradi različnih tolmačenj ustavnih in statutarne določil razpravljala o številu plačanih funkcionarjev v občinski skupščini. Razprava je pokazala, da razvoj komunalnega sistema in komunalne samouprave, pa tudi naloge, ki se v reformni situaciji porajajo, oziroma stopajo v ospredje, zahtevajo, da še obdržimo profesionalna delovna mesta v skupščini. Poleg tega pa dose-

danja ocenitev dela plačanih funkcionarjev v skupščini kaže, da sta predsednik in podpredsednik skupščine v dani situaciji mnogo pripomogla k razreševanju številnih perečih problemov. Znotraj tega delovanja so se sicer pojavljale nekatere napake, ki pa niso bile posledica delovanja teh dveh, ampak posledica burnega razvoja naše celotne družbe.

Zaradi tega volilna komisija pri občinskem odboru SZDL

sprejema naslednje stališče in ga predlaga občanom in novi skupščini v realizacijo.

1. Volilna komisija meni, da statut občine Domžale kot pravno veljaven dokument, v 108. členu ureja vprašanje trajanja mandata predsednika in podpredsednika skupščine.

Citirani odstavek 108. člena se glasi: predsednik se izvoli izmed odbornikov na predlog skupine najmanj desetih odbornikov z javnim ali tajnim glasovanjem za dobo, ko traja njegov odborniški mandat. V 110. členu pa stoji: predsedniku in podpredsedniku občin-

Vido Tomšičevo, sedanjo predsednico glavnega odbora SZDL Slovenije. Poleg tega naša volilna komisija predlaga, da kot možni kandidat lahko nastopa tudi Janez Kralj, diplomirani ekonomist, sedanji podpredsednik skupščine občine Domžale. Volilna komisija iz Bežigrada sicer predloga ne podpira, vendar bomo v nadaljnjih pogovorih morali najti skupni jezik.

Predlagamo, da se o omenjenih imenih na javnih zborovanjih razpravlja enako kot o drugih možnih kandidaturah v predstavniške organe. Prosimo za sodelovanje in pomoč pri izbiri najboljših, ki bodo v naslednji mandatni dobi s svojim znanjem in sposobnostjo lahko pravilno zastopali skupne družbene interese.

Volilna komisija

ske skupščine preneha funkcija:

— če jima preneha mandat odbornika,

— če ju občinska skupščina razreši,

— če se odpovesta dolžnosti predsednika, oziroma podpredsednika.

2. Volilna komisija se ne naslanja na pravniške formulacije, ampak le na sprejeti samoupravni akt, katerega pomen bi s kakršnimkoli tolmačenjem lahko samo razvrednotili.

3. Volilna komisija meni, da imata tovariši Jože Pogačnik ter Janez Kralj kot družbena politična delavca in prizadevnata ter sposobna funkcionarja vse kvalifikacije, da še nadaljnji dve leti vodita skupščino.

Njuna sposobnost in prizadevnost se kaže tudi v tem, da sta si ustvarila način teamskega dela, katerega po mnenju komisije v sedanji situaciji ne bi kazalo hromiti.

Predlog volilne komisije je utemeljen tudi s tem, ker so predsedniki krajevnih organizacij SZDL na skupnem sestanku podprli mnenje volilne komisije.

Franc Gabrovšek

OBVESTILO

Ponovno obveščamo vse občane, da je zadnji rok za zamenjavo osebnih izkaznic 15. april 1967.

Proti vsem občanom, ki do tega roka ne bodo zamenjali osebnih izkaznic, bo občinski organ za notranje zadeve na podlagi 1. odstavka 20. člena Zakona o osebnih izkaznicah predlagal uvedbo upravnega postopka.

Iz pisarne

Oddelka za notranje zadeve

Stanovanjsko podjetje Domžale obvešča vse občane, da posluje v novih poslovnih prostorih v Kolodvorski ulici številka 6 — I. nadstropje (nasproti železniške postaje).

Uradni čas: Ob ponedeljkih od 8.—12. ure

Ob sredah od 8.—12. in od 14.—16. ure

Ob petkih od 8.—12. ure

Nadalje obveščamo vse nosilce stanovanjske pravice v stanovanjih, ki so dana v upravljanje Stanovanjskemu podjetju, da se je stanarina za leto 1967 povečala za 25 % glede na razliko med stanarino leta 1966 in ekonomsko stanarino leta 1970.

Stanovanjsko podjetje
Domžale

OBČANI, PRIPRAVLJAJTE SE ZA PROSTOVOLJNI ODVZEM KRVI

Letošnja prostovoljna krvodajalska akcija za območje občine Domžale bo dne 6., 7., 11., 12., 13. aprila, ter 10. avgusta za teren Mengeš in Trzin.

Pričakujemo, da se boste odzvali temu vabilu in da boste darovali kri, ko ste še zdravi, da si jo zagotovite, ko jo boste nujno potrebovali.

Prijave sprejemajo v vseh delovnih organizacijah, zavodih, ustanovah, zdravstvenih ambulantah in pri občinskem odboru Rdečega križa Domžale ter pri krajevnih organizacijah RK na terenu.

Že v mesecu marcu vas bodo obiskali aktivisti Rdečega križa na domu ter vas prosimo, da izpolnite prijavnice. Z dobro organizacijo in vašo zavestjo, da želite pomagati težko bolnim, ponesrečenim v tovarnah in na cesti, materam in dojenčkom boste izvršili dobro delo in rešili mnogim življenja. Istočasno pa si boste zagotovili kri za sebe takrat ko jo boste potrebovali.

Za vsa pojasnila se obračajte na krajevne organizacije RK in občinski odbor RK Domžale.

Občinski odbor RK
Domžale

Ali gre res samo za samoprispevke?

Polemika okrog smotrnosti investicijske politike v občini, ki je zajela širok krog družbenih delavcev in tudi drugih, ki se zanimajo za gospodarske probleme, je našla svoje mesto tudi na straneh našega časopisa. Z izborom člankov, ki so bili objavljeni v zadnjih številkah, smo želeli bralcu omogočiti, da si tudi on ustvari svoje mnenje o tem. S prispevki v današnji številki zaključujemo to razpravo, uredniški odbor pa bo skušal zbrati za okroglo mizo vse tiste, ki so bili, ali pa so sedaj poklicani, da neposredno krojijo občinsko politiko razporejanja družbenih sredstev z namenom, da bi dosegli enotnost stališč v tem vprašanju vsaj za bodoče.

O zaključku tega sestanka bomo bralce obvestili.

Dne 25. I. 1967 sem objavil krajši članek pod naslovom »Zakaj samoprispevke?« v Občinskem poročevalcu. Na moje veliko začudenje nisem doživel, da bi tovariši, ki so konkretno odgovorni za vodenje naše finančne politike — v občini, odgovorili na vprašanja, ki sem jih zastavil oziroma da bi argumentirano razpravljali o stališčih, ki sem jih v članku postavil. Nasprotno, nekateri odborniki-komunisti so smatrali za potrebno, da namesto tega napadejo politiko ZK v naši občini, občinski komite ZK ter osebno njenega sekretarja. To so storili na seji skupščine občine dne 26. I. 1967. Daleč smo od tega, da bi bili zaradi tega užaljeni ali pa morda celo mislili, da bi se bilo treba umakniti. Saj ne gre za »našo politiko«, gre za politiko ZK. Zato je edino na mestu, da se pogovorimo o tem, kdo je brnil in razvijal v praksi politiko ZK in kdo ne.

Poglejmo torej, kakšna so nasprotujoča si stališča.

V že zgoraj citiranem članku sem povedal, da je uvajanje samoprispevkov sicer pravilno in da ga bomo komunisti praviloma podprli, vendar pa je nujno, da se zato poprej predlože vsi predračuni stroškov, javno določi vrstni red in prioriteta vseh gradenj in po javni razpravi organizira referendum, kjer naj se občani odločijo, ali so pripravljeni prispevati svoj denar za ta ali oni objekt. Povedal sem tudi, da je nevdružno, da bi se samoprispevki uvajali za plačevanje anuitet tistih objektov, o katerih potrebni občani dvomimo. Nihče nas ni poprej vprašal, ali jih nameravamo sofinancirati ali ne; tudi komunisti, da se bomo morali upreti takšnemu naknadnemu pobiranju denarja občanom itd.

Poglejmo na kratko, kaj so govorili nekateri odborniki-komunisti na tej seji in kar je bilo objavljeno pod naslovom: »Kako je v resnici z zadolžitvijo občine in odplačevanjem anuitet?« v Občinskem poročevalcu dne 15. II. 1967. V prvi vrsti so menili, da je tako pisanje neprimerno in škodljivo..., čeprav niso povedali, v čem je ta neprimernost in škodljivost. Dalje so vedeli povedati, da vse težave pri investicijah v Domžalah izvirajo iz nasprotovanja političnih organizacij, ZK, ozi-

roma občinskega komiteja, ki da je ostro nasprotoval dokončanju nekaterih gradenj, sekretarja komiteja, osebno pa, da je določene ljudi ali forume celo ustrašoval v tem smislu. Glede konkretnih obtožb na rovaš posameznikov lahko rečemo le-to, da naj jih kritiki najprej javno dokažejo!

Kar zadeva vsakršne investicije in gospodarjenje sloh, pa se je jugoslovansko gospodarstvo, zasnovano na samoupravljanju, že pred leti znašlo pred dilemo: ali ostro usmeritev na denarno-blagovne odnose, na stabilen dinar, z ustvarjenimi sredstvi vnaprej pokrivati investicijske načrte itd., kar bi omogočilo tudi dokončno ukoreninjenje samouprave v gospodarski strukturi, ali pa nazaj, v administrativno-distribucijske odnose etatističnega tipa.

Reforma je bila tisti kompleks ukrepov, ki ima za cilj ustvariti pogoje za intenzivno gospodarjenje. Prvi korak v smeri uresničevanja reforme je razumljivo bil: brezpogojna uskladitev vseh želja z možnostmi, posebno še na področju investicij. Taka uskladitev je prvi pogoj za stabilizacijo dinarja, ki ga je strahovito razvodenela inflacija. To pa je bilo mogoče le tako, da smo se uskladitve radikalno lotili. Vse teritorialno-politične skupnosti v Jugoslaviji so takrat napravile rebalanse svojih proračunov in načrtov sloh. Znanje so npr. ustavitve del na Trgu revolucije v Ljubljani, dalje pri EKK v Velenju in drugod. Le kaj bi rekli mi vsi, če bi izvršni svet predpisal samoprispevke vsem občanom, da bi se te »potrebne gradnje« nadaljevale.

Tudi v Domžalah je bil napravljen rebalans. Komunisti smo odločno podpirali napredno reformsko orientacijo, namreč, da gradimo le tisto, kar zmoremo; ter da damo največ prednosti šolstvu, otroškemu varstvu, skrbi za horce, štipendijam itd. Vsi drugi, bolj ali manj potrebni, vsekakor pa predimenzionirani in zgolj v ožje domžalsko območje osredotočeni objekti — pa naj bi počakali ter se dogradili takrat, ko bo občina pač imela denar. Ta osnovna stališča smo javno povedali na naših konferencah in sejah! Nikakršnih konkretnih pritiskov nismo izvajali. Nihče takrat ni javno s temi

stališči polemiziral, oziroma jih oporekal.

Vendar pa izgleda, da menimo, da naj se to, s čimer se načelno vsi strinjamo in tudi menimo, da je pravilno, izvede le v zvezi in republiki.

Ta isti koncept pa je za nekatere v naši občini v praksi nespremenljiv in celo škodljiv. Stara je tudi domžalska praksa (ozkih krogov neosveščenih), da se takim zahtevam javno ne upre, na tihem tako rekoč »za zaprtimi vrati« pa vse, kar »je treba« napraviti.

Torej je jasno, da sploh ne gre za to, da bi politične organizacije »delale škodo«.

Jasno in javno moramo izvesti diferenciacijo: KDO JE za reformo v praksi in KDO NI. Poglejmo še, kaj pravi naš izvršni komite ZKS: »... glede aktivnosti komunistov, ki da ni dovolj, in, ki zato dopušča aktivnost konservativnih sil. Izraženo je bilo mnenje, da se komunisti prepočasno organizirajo za to, da bi uveljavili jasnejša stališča do vprašanj, kot so reforma, mednarodni odnosi, mednarodni problemi itd. Komunisti s svojo pasivnostjo pogosto dovolijo, da se uveljavljajo sile, ki ne delujejo v skladu s politiko reforme in samoupravljanja. Takšno pasivnost kaže pripisati oportunizmu mnogih članov Zveze komunistov, ki mu je treba napovedati odločen in brezkompromisen boj. Z ljudmi, ki so proti refor-

mi, se je treba spopasti. Ne smemo dovoliti, da bi razne liberalistične in birokratske sile izrabljale našo odsojnost. Treba je vedeti, da postanejo te sile manj bojevit, brž ko jim dajo komunisti čutiti, da so tu. Ne kaže se vdajati nekakšnemu romantičnemu razpoloženju, kakor da ni več nobene nevarnosti, saj je jasno, da bi te sile rade ustvarile situacijo, ko bi morali intervenirati z administrativnimi sredstvi. Komunisti morajo storiti vse, da takšna skrajnost ne bo potrebna in da se bodo zlomile sile na idejno-političnem tlorišču...« (Delo, 21. II. 1967)

Eno pa je gotovo: komunisti bomo lahko želi uspehe v političnem delu le, če bomo zastopali osnovna stališča naše Zveze komunistov vsi in v vsaki sredini. Nevzdržno je pričakovati, da bi se politika ZK lahko sprovedla v življenje drugače kot z borbo komunistov v vseh organiziranih samoupravne družbe. Tudi ne gre za to, da bi komite ZK naše občine skušal grobo podrežati komuniste-odbornike neki »svoji politiki«. Jasno pa je, da kot rečeno, glede odnosa do reforme v praksi ne moremo trpeti niti napadov, kaj šele odstopanj z njenih temeljnih izhodišč.

Vsakdo od prizadetih naj zato razmisli, kakšen smisel ima vztrajanje v Zvezi komunistov, če se razhaja z njenimi osnovnimi političnimi smernicami!

Za občinski komite
ZKS Domžale:
Aleksander Skok

Škodljiva polemika še ni pika na i

V zadnjem času prihaja do širših in ostrejših konfrontacij med najrazličnejšimi organi in skupinami — predpostavljamo — z namenom, prispevati k razčiščevanju nekaterih bistvenih odnosov, dejansko pa ta polemika te odnose vedno bolj zapleta, kajti zadeva dobiva tako abstraktni značaj, da splošnemu razpoloženju in želji občanov po konkretnem napredovanju vseh družbenih področij bolj škoduje kot koristi.

Predvsem bi se ozrl na eno od osnovnih dejstev take politike, to je »vse uničujoče kritike«, ko hočemo vsakemu in za vsako ceno dokazati napake in potem obe strani hitita v skrajnosti, ne da bi to rodilo kakršnekoli pozitivne sadove. Nasprotno! Ruši ustvarjalni elan pri najširšem krogu sodelujočih.

Vzemimo na primer že skoraj »zloglasno« kegljišče, ki v bistvu, po višini vloženih sredstev, ni predstavljal »ključne« investicije, se pa na tem skuša dokazovati generalna pomota in z njim utemeljevati, da je vsa politika zaradi tega zanič. To dokazuje, da nekaterim kljub jasnim spoznanjem in konceptom razvoja ni poznano raz-

merje ekstenzivnosti in intenzivnosti, ki se med seboj pogujeta in sta ekonomsko lahko usklajeni le ob najširšem političnem prizadevanju. Zastopanje linije »za ali proti« investicijam ne glede na generalni razvoj pa pove, da nekateri nočejo izhajati iz realnih in že ustvarjenih izhodišč, temveč da temeljne kamne podirajo, skušajo pa graditi od prvega nadstropja naprej.

Princip odgovornosti, ki ga z družbenega stališča tolikanj postavljamo na kocko je pravzaprav tu. Kajti odgovorno obravnavanje problemov z neodgovornimi stališči »pred javnostjo pomeni igranje z volivci-občani, ki jim s tem odvezujemo sodelovanje. Niti odbornik, niti politični funkcionarji nimajo nobene pravice, da sami po svoje krojijo politiko in silijo stvari v že povedano abstraktnost, kajti ravno nastopi pred javnostjo — pred ljudmi, pomenijo igrati dokončno igro in bitko izgubiti ali dobiti.

Generalna linija je eno, konkretna situacija je pa druga. Za vključevanje konkretne situacije v generalno linijo pa imamo najrazličnejša pota, zaključek pa je samoupravna od-

ločitev vseh zainteresiranih, ki imajo ob tem dolžnost sodelovati in zastopati najnaprednejša stališča za konkretno realizacijo.

Toda ne smemo izgubiti iz vida ekonomike v vsestranskem dogajanju, kajti politična načela in politična prizadevanja kaj kmalu pozabimo, pozabimo tudi neposredno konfrontacijo in razčiščevanje stališč, finančna posledica take konfrontacije in stališč pa ostane. Posledica tega se konec koncev kaže tudi v razdvojenosti v delitvi sredstev, v pospešenem lokalizmu, tako krajevnem in še bolj nevarnem idejnem lokalizmu, ki ustvarja višek malodušja in se celotna polemika sodelujočih spremeni v »zmotljive in nezmotljive«. To dejstvo pa poraja monopol na kritiki in »kontrolni organi« povsem neodgovorno kontrolirajo vsa prizadevanja, tako pozitivna kot negativna in vse mečejo v isti koš. Kritika je sicer dopustna, toda ni dopustno kritikantstvo odgovornih.

Nekateri si po lastni presoji prisvajajo vlogo kontrolnega organa in brez kakršnegakoli

sodelovanja od strani ocenjujejo situacije in jih posplošujejo. Kdo jim je to vlogo družbene kontrole poveril, se ne ve, občani prav gotovo ne.

Kdo je za tako stanje odgovoren? Mislim, da predvsem tisti, ki tako stanje neodgovorno povzročajo, tisti ki se zapirajo v ozek krog in izza zavese potiskajo v ogenj nič hudega sluteče občane, ki na osnovi zavestne akcije in prepričanosti regulirajo samoupravne odnose. Toda v čigavo korist ali škodo? V korist ali škodo večine, ki ji mora biti manjšina garant napredka in pravičnih odnosov.

Rešitev iz tega začaranega kroga je samo ena. Rešitev je v javnem obravnavanju v konstruktivni smeri, ne pa v časopisnih ofenzivah in defenzivah, ker po toliko letih uveljavljanja delavskega samoupravljanja in celotnega družbenega samoupravnega mehanizma že končno tudi pri nas lahko najdemo skupni jezik. Ta skupni jezik pa se bo uveljavil pred občani le, če bomo obstoječa in nastajajoča nasprotja rešili z odgovorno diskusijo za okroglo mizo pred avditorijem javnosti.

Kako je v resnici z moralo obveščanja?

Spoštovani uredniki!

Članek pod naslovom »Zakaj samoprispevke«, ki ste ga objavili v Občinskem poročevalcu 15. I. 1967 je sprožil tudi proti meni osebne obtožbe take vrste, da ne morem kar tako mimo njih. Tovariš Miro Varšek, odbornik občinske skupščine ter nekdanji večletni sekretar ObK ZKS, je na seji skupščine občine Domžale, dne 26. I. 1967 razpravljal med drugim tudi o citiranem članku; iz zapisnika te seje je razvidno, da je izjavil tudi, da »... tisti, ki piše, mora biti moralno toliko odgovoren, da piše resnico.« S tako izjavo sem neposredno opisan kot da nisem tako pisal. Iz članka »Ali gre res samo za samoprispevke?« bo vsakomur jasno, kakšen odnos je do vse te polemike zavzel ObK ZKS. Jaz v članku o samoprispevkih nisem navajal nikakršnih konkretnih obtožb, saj za to nimam podatkov. Opisal sem le način, kako se skuša rešiti problem odplačevanja anuitet ter kakšen odnos naj bi do teh predlogov zavzeli komunisti. Vse to sem storil na osnovi noveletnega uvodnika predsednika SOB v Občinskem poročevalcu.

Glede tega, da so se stvari čisto izvajale brez potrebne dokumentacije, pa me potrjuje tudi predsednik SOB sam. To je povedal tudi na seji SOB, dne 21. II. 67: »... Tako je znano, da so se določeni objekti pričeli graditi brez gradbenega dovoljenja in brez zagotovljenih sredstev in brez licitacije (primer šole Brdo). Torej je bi-

lo v teh zadevah tudi precej nediscipline, vse to pa je vodilo v podražitev, ...«.

Vendar, ko sem podobno, v zelo omiljeni obliki, ugotavljal tudi jaz, sem nič več in nič manj kot osumljen, da je moja morala taka, da nisem sposoben pisati resnice. Posredno je bil na seji obtožen take pomanjkljive morale tudi odgovoren urednik sam.

Kaj torej?

Ali se v našem občinskem časopisu ne bo smelo postavljati kritičnih vprašanj, oziroma dajati predlogov? Ali naj bodo možnosti za objavo kritičnih prispevkov večje v »Delu«, kot pa v našem domačem časopisu, posebno še, če se ukvarja zgolj z lokalno problematiko?

Sicer pa so samoupravni organi (torej tudi SOB) dolžni odgovarjati na vprašanja oziroma na kritične pomisleke občanov, torej tudi komunistov! Saj ne mora vsakdo od nas hoditi po raznih pisarnah in tam zahtevati pojasnil.

Mnogi pri nas si iskreno prizadevajo, da bi vse javne zadeve, čeprav jih navsezadnje financiramo vsi občani, ostajale na nekem privatnem nivoju. Za javnost naj bi ostale le končne pohvale. Tako naj le v opis stanja zapišem, da zaradi takih navad in seveda prav takih interesov v občini še nimamo strokovne analize raznih arondacij, nikakor se ne da npr. ugotoviti, kdo je in s čigavim denarjem financiral naša kegljišča itd. Vnaprej izjavljam, da jaz ne bom izkopal na svetlo teh podatkov, za to ni-

Vrtec - ne samo varstvo otroka ampak tudi priprava za šolo

Otroški vrtec na Viru — najlepše darilo materam za 8. marec

Slabo vreme je komaj motilo svečano vzdušje, ko so v sredo 8. marca ob 10. uri predajali otroški vrtec na Viru svojemu namenu.

S kratkim uvodnim nagovorom je slovesnost pričel predsednik sklada za otroško varstvo pri SO Domžale Milan Korošec. Naslednja govornica je bila republiška poslanka Marija Ivkovičeva, ki je naglasila pomen otroškega varstva za zaposlene matere in starše sploh. Otroški vrtec ne nudi otrokom samo organiziranega varstva ampak jih tudi pripravlja za šolo. V vrtcu se naučijo otroci družabnosti, reda in poslušnosti.

Po prevzemu ustanove v upravljanje se je Rajko Radmelič, direktor varstvenih ustanov navzočim zahvalil in zatrdil, da se bo kolektiv prizadeval nuditi otrokom vse, kar jim je v danih pogojih mogoče, nato pa povabil navzoče matere in goste na ogled novih prostorov.

Otroci so gostom zapeli nekaj pesmic, najbolj hrabri so tudi deklamirali in poželi pri gostih, med katerimi so bili tudi predsednik Sob Jože Pogačnik, sekretar občinskega komiteja ZK Jože Krevs, direktor Papirnice Ivo Sone, narodni heroj Franc Avbelj-Lojko in drugi, prisrčno priznanje.

Pogovarjal sem se z otroci in na vprašanje dobil enake odgovore, da se počutijo dobro in, da so radi v vrtcu, celo raje kot doma.

Bolj kot izjava otrok me je zanimalo, kaj mislijo o vrtcu in otroškem varstvu v Domžalah ljudje, ki to vprašanje urejajo. Poiskal sem vzgojiteljico tovarišico Mileno Peterka, ki je dejala: »Prve otroke smo sprejeli že 9. januarja. Tedaj jih je bilo le pet. Dva meseca kasneje je število varovancev na Viru naraslo na 17. Vrtec pa je zgrajen za 45 otrok. Trenutno delamo le v eni izmeni, ki traja od 5,30 do 14,30. Najmlajšega varovanca pripelje očka iz

Domžal, star je komaj 19 mesecev. Z drugega konca, to je iz Radomelj, je doma Irenca. Drugi otroci stanujejo v bližini vrtca. Starši uporabljajo za prevoz lokalni avtobus. Ugodne zveze omogočajo, da lahko oddajo otroka v vrtec in pridejo še pravočasno na delo.

Ce otrok v vrtcu zbolí, pride v izolirnico, kjer mu posvečamo posebno pozornost in nego. Bolnih otrok pa ne sprejemamo v varstvo. Da ni več otrok v varstvu, je po njenem mnenju vzrok v tem, da mislijo starši, da mora biti vse brezplačno, kar pa je seveda nemogoče. Več otrok bi imeli v varstvu, tudi če starši ne bi delali v izmenah, zato bo treba nujno misliti tudi na podaljšanje delovnega časa v vrtcih. Največji vzrok za sedanjí slab odziv staršev, da bi dali otroke v varstvo pa je tudi v tem, da najdejo starši denar vedno le za hišo in standard, nikdar in nič pa za svoje otroke in njihovo vzgojo.

Vzgojiteljica Maruša Krampeč je rekla, da starši sicer vprašajo, kako so se počutili njihovi otroci, da pa so bili še dosti bolj zaskrbljeni, ko so na njihove otroke pazili starejši sorodniki in najeti ljudje. Starše že danes skrbi, kako bo vprašanje urejeno, ko bodo otroci morali v šolo. Soloobvezni namreč niso v varstvu. Prepričana je, da bo vrtec čez leto dni polno zaseden. Takoj pa bi bilo treba urediti finančno vprašanje, to je plačevanje oskrbnine za matere z manjšimi dohodki.

Predsednik občinske skupščine Jože Pogačnik je izjavil, da je trajala gradnja vrtca na Viru predolgo. Pomanjkljiva je bila predvsem organizacija gradnje. Zelim, je nadaljeval, da bi bilo otroških varstvenih ustanov v občini še več. Za uresničitev tega pa potrebujemo razumevanje kolektivov, od katerih pričakujemo del potrebnih sredstev za financiranje nadaljnje gradnje.

Tudi tovariš Milan Korošec je povedal, da pričakuje sklad del sredstev od kolektivov, vendar mora dati o tem svoje mnenje samoupravni organ. V načrtu je, da se bodo vrtci zgradili še v Mengšu, Domžalah, na Rojah, v Preserjah ter še en vrtec, ki bi bil primeren za varstvo otrok iz naselij Vir in Dob.

Jože Zevnik, direktor Stanovanjskega podjetja pa je poudaril, da je treba otroško varstvene ustanove graditi vzporedno z gradnjo strnjanih delavskih naselij.

Aleksander Skok

Na koncu lahko zapišemo še, da je nadaljevanje ustanavljanja otroških varstvenih ustanov odvisno od sredstev, ki pa so se že v letošnjem letu zmanjšala od planiranih 800.000 N din na 400.000 N din. Pristojna za to pa sta dva organa, svet za finance pri Sob in stališče kolektivov oziroma delavskih svetov. Prispevki kolektivov bodo omogočili zmanjšati prispevek tistim materam, ki imajo manjše osebne dohodke. To si želimo, ker vemo, da je vzgoja otrok skupna dolžnost staršev in družbe.

Kolektivu otroških varstvenih ustanov, katerega vodi tovariš Rajko Radmelič, želimo, da bi dobil za svoje delo priznanje družbe in potrebna sredstva, brez katerih ne bo mogel zadovoljivo delati.

O. L.

Pripis:

Tako, otroški vrtec na Viru je odprt. Toda ali je za polno zmogljivost vrtca napravljeno res vse, da bi vrtec kot otroško-varstvena ustanova z vsemi svojimi cilji lahko služil svojemu namenu in potrdil naše vsestransko prizadevanje za konkretno realizacijo zahtev občanov. Mislim, da še ne, predvsem ne zato, ker realizacija otroškega vrtca in deklaracija o otroškem varstvu še ni izšla iz kabinetskih okvirov na teren med občane, ki poleg delovnih organizacij lahko edini največ pripomorejo k polni vlogi samega dejstva.

Na občinskem sindikalnem svetu v Domžalah je bil pred

dnevi sestanek predstavnikov sindikata, SZDL, Društva prijateljev mladine, Krajevne skupnosti Vir, predstavnikov delovnih organizacij in samega Zavoda za otroško varstvo, kjer so bili za konkretno akcijo ob otroškem vrtcu na Viru sprejeti naslednji sklepi:

1. organizirati je treba množični sestanek staršev s področja Vira in Količevega z namenom, da se informira vse zainteresirane, tj. starše o koristnosti te oblike vzgoje otrok in da se odločijo oddati otroke — predvsem predšolske — v otroški vrtec.

Akcija o tem na terenu že teče in je odziv ugoden;

2. v okoliških delovnih organizacijah je treba samoupravne organe seznaniti z načinom financiranja in pomoči samih delovnih organizacij tistim staršem, ki imajo otroke v varstvu v otroškem vrtcu na Viru s tem, da bi se delovne organizacije odločile za delni prispevek za premagovanje začetnih težav. To bi za same delovne organizacije ne predstavljalo nobene posebne obremenitve, otrokom staršev pa bi bilo zelo pomagano.

V načelu je že precej kolektivov dalo ustrezno soglasje, da bodo v tem smislu odprli razpravo in podprli to akcijo.

Da je ta konkretna pot k dosegi skupnega cilja, dokazujejo že dosedanjí rezultati, s tem pa je tudi v polni meri uveljavljen naš širši princip o razvoju otroškega varstva.

Mrak

Otroško varstvo v Mengšu

V Mengšu obstaja otroško-varstvena ustanova, ki ima za svoje delo skrajno neprimerne prostore. Zato je svet krajevne skupnosti že lansko leto imenoval gradbeni odbor z namenom, da pripravi vse potrebno za gradnjo nove otroško-varstvene ustanove. Ta odbor je imel tri seje, na katerih je obravnaval osnutke načrtov, zbiranje sredstev in določitev lokacije. Najpreje je bila določena lokacija in sicer na začetku Zadružniške ceste, kjer je planirana že v urbanističnem programu, hkrati pa se pokriva tudi z lokacijo, ki zahteva smer, po kateri gre večina staršev v službo in iz službe. Večji problem so načrti, ker so vsi projekti zelo dragi. (Načrt stane od 4 do 10 milijonov starih dinarjev.) Še najcenejšo ponudbo za načrt je dal Kmetijski industrijski kombinat Pomurka, hkrati pa je ta načrt tudi najbolj funkcionalen. Na zadnji seji gradbenega odbora smo se zato odločili, da naročimo ta načrt, ki bo popravljen

samo v toliko, da bo prvo nadstropje zidano in ne montažno, kot je predvideno v osnutku.

Za zidano in ne montažno izvedbo gradnje otroško-varstvene ustanove imamo nekaj razlogov. Cena montažne izvedbe ni bistveno nižja od zidane oziroma je ista, samo brez opreme (predelne omare). Zidana izvedba ima neprimerno boljše zvočno in toplotno izolacijo, kar bo za otroke in starše velikega pomena. Rok dograditve govori v prid montažni izvedbi, kar pa nima praktične vrednosti, ker sklad za razvoj otroškega varstva še nima zbranih sredstev, zato se akcija zbiranja sredstev lahko tudi nekoliko zavleče brez škode za čas dograditve in plačila gradnje. V naslednji številki bomo bralce obvestili o nadaljevanju priprav za gradnjo in objavili skice objekta zaradi boljše predstave o lokaciji in izgledu tega, za Mengeš prepotrebne objekta.

A. Drmal

Obiskali so nas

Mladinci in pionirji osnovne šole iz Mengša so oskrbovanke Doma počitka v Mengšu spet obiskali za Dan žena, osmi marec. Nastopili so s pestrim glasbenim in pevskim sporedom, govorom in recitacijami, za zaključek pa so nas obdarili s spomladanskimi rožami in po-

marančami. Iskreno se jim zahvaljujemo, vesele pa bomo, če se nas bodo še večkrat spomnili in nas obiskali. Zahvaljujemo se tudi upravnim organom Doma, ravnatelju Francu Sinku za pogostitev in čestitke za 8. marec.

Anica Pavlič

Zbor občanov v Mengšu

Na zboru občanov v Mengšu, ki je bil 9. marca 1967 smo obravnavali poročilo o izvršnih sklepih prejšnjega zbora, osnutek odloka o prispevkih in davkih in proračun občinske skupščine. Sklepe zadnjega zbora volivcev smo obravnavali ločeno po področjih dejavnosti zato, da so posamezniki lahko sproti dali svoja mnenja o vsakem sklepu. Prisotni so se v razpravi dalj časa zadržali pri urejanju cest, kjer so zahtevali podrobna pojasnila o tem, kdo, kdaj in kako posipa posamezno cesto. Tajnik krajevne skupnosti je širše obrazložil stališče sveta krajevne skupnosti in povedal, da so letošnjo spomlad bile najprej nate iste ceste, ki so najbolj obremenjene in zato tudi v najslabšem stanju. V razpravi je bilo slišati mnenje, da nove investicije niso najboljše razdeljene med posamezne kraje v občini.

Tako so v Domžalah bili v enem letu dani v uporabo kar trije novi objekti (pošta, zdravstveni dom, kegljišče). Predstavniki skupščine je sporočil navzočim, da pripravljajo pregled prispevkov posameznih krajev v občinski proračun in sklade in pregled stroškov, ki bremene posamezni kraj. Ko bo ta pregled končan, bodo oddale kritike na račun tega, da se v Domžalah gradi na račun

ostalnih krajev. Posebna točka v razpravi je bil problem kegljišča, njegovega financiranja, upravičenost gradnje itd. Soglasno je bil sprejet sklep, da skupščina ne sme prevzeti plačila dolga za kegljišče. Predsednik mestnega odbora SZDL je predlagal, da se v proračunu znižajo sredstva za dejavnost družbenih organizacij, ker bo v letošnjem letu manj uslužbencev kot v lanskem. Po razpravi je bil predlog proračuna sprejet z dopolnitvami, ki so jih predlagali posamezniki. V razpravi je posegla tudi poslanka republiškega zbora tov. Ivkovičeva, ki je na kratko poročala o svojem delu v zboru in podala svoje mnenje k predlogom v predhodni razpravi.

Prisotni so ocenili kot nepravilno to, da se je odselil zobozdravnik za otroke. Zbor občanov je soglasno sprejel sklep, da se mora to vprašanje takoj urediti. Poleg tega je bilo tudi ugotovljeno, da samoprispevka ne plačujejo vsi občani, čeprav bi ga morali. Poseben problem je prostor za družbene organizacije in odtegotanje samoprispevka za upokojece. Prisotni so bili mnenja, da se plačevanja samoprispevka upokojece oprosti, problem prostorov pa naj reši svet krajevne skupnosti.

A. D.

Tudi Mengeš dobiva zadnja leta novo podobo. Gradnja novega trgovsko stanovanjskega bloka, številnih stanovanjskih blokov in pa množica modernih individualnih hiš in hišic je povzročila da se center celotnega življenja počasi premika proti temu novemu naselju. K temu so nčnalo pripomogli tudi sodobno urejeni in dobro založeni trgovski lokali. Na tem področju pričakujemo tudi v naslednjem obdobju živo gradbeno dejavnost vglavne privatnega, pa tudi družbenega sektorja.

Priznavalnine in druge oblike pomoči borcem NOV

Občinska skupščina vsako leto izloči del svojih sredstev v sklad za borce NOV. Ta sredstva potem upravni odbor sklada deli za različne oblike pomoči borcem NOV in njihovih svojcev.

V letu 1966 so bila sredstva sklada za borce v višini 36 milijonov starih dinarjev porabljena takole:

1. stalne priznavalnine	19.921.000
2. priznavalnine za šolanje	2.534.000
3. enkratne priznavalnine	1.562.000
4. sredstva za zdravljenje borcev	2.143.000
5. pogrebni stroški	243.000
6. zimska pomoč borcem	2.447.000
7. anuitete za počitniški dom Banjole	375.000
8. plačilo komunalnega prispevka za štiri borce	3.620.000
9. plačilo anuitet za stanovanja borcem	2.532.000

Vsako leto mora biti opravljena revizija priznavalnin. V letu 1966 je bilo v revizijskem postopku ukinjenih 42 priznavalnin, 28 priznavalnin je bilo znižanih, 27 upravičencev pa je na novo pridobilo pravico do redne priznavalnine in 7 upravičencev do priznavalnine za šolanje.

Po stanju 1. marca letos prejema jo redno priznavalnino naslednji občani:

1. Anton Bizelj, Blagovica 24	146
2. Ana Cernivec, Topole 27	140
3. Anton Dolgan, Domžale, Kettejeva 9	152
4. Pavle Volčini, Krtina 13	100
5. Franc Perne, Trzin 28	100
6. Jožefa Strukelj, Dob 27	144
7. Dimitrij Skok, Domžale, A. Skoka 20	175
8. Miha Orešek, Goričica 10, Ihan	100
9. Franc Marolt, Dobrava 5	150
10. Marija Lemut, Mengeš, Trdinov trg 7	100
11. Franc Kokalj, Področje 36	110
12. Marija Nudomal, Korpe 5, p. Blagovica	100
13. Franciška Kralj, Sr. Jarše	93
14. Jože Klopčič, Krašnja 17, p. Krašnja	100
15. Gregor Rifel, Nožice 33	105
16. Vera Ravnikar, Domžale, Kamniška bl. B	240
17. Leopold Lipovšek, Podgorica-Moravče	110
18. Ada Habat, Trzin 138	100
19. Katarina Kordin, Preserje-Lukovica	80
20. Franc Resnik, Zelodnik 8, p. Dob	113
21. Janez Svetlin, Študljanska 28, Domžale	100
22. Dominik Brvar, Preterž 6, Moravče	130
23. Ivana Dežman, Gaberje 2, Blagovica	135
24. Milan Matičič, Domžale, Ljubljanska 13	162
25. Mihaela Jančičaj, Moravče, p. Moravče	200
26. Viktor Matjan, Podmilj 12, p. Blagovica	132
27. Magdalena Močnik, Bukovica	100
28. Marija Močilnikar, Zg. Prekar 10, p. Moravče	240
29. Stefaniija Skrajner, Domžale, Kamniška 2	80
30. Jože Burja, Brezovica 4, p. Lukovica	100
31. Franc Hribar, Vir, Cojzova 11, p. Dob	100

32. Terezija Jurjevec, Vrhpolje 27, p. Moravče	100
33. Janez Korošec, Krašnja 45, p. Krašnja	175
34. Ivana Kosmatin, Trnovče 11, p. Lukovica	40
35. Miha Rihtar, Dob 7	50
36. Marija Cerar, Dole 8, p. Moravče	60
37. Ciril Vehovec, Limbarska gora 3, p. Moravče	150
38. Franc Strukelj, Dob 86	100
39. Anton Simenc, Pristava 7, p. Mengeš	172
40. Magda Smolnikar, Domžale, Kettejeva 8	102
41. Karol Burja, Obrše 2, p. Lukovica	203
42. Štefan Tič, Ples 9, p. Moravče	153
43. Jerač Slavka, Vir, Bukovčeva 26, p. Dob	152
44. Jožefa Lipovšek, Gaberje 4, p. Blagovica	100
45. Franciška Podmiljšak, Krašnja 47	100
46. Tomaž Kocjančič, Sp. Dobrava, p. Moravče	130
47. Miloš Kurent, Dob 34, p. Dob	103
48. Ivan Strukelj, Dob 97	144
49. Franciška Podbevšek, Moravče 45	100
50. Rozalija Kržan, Zeje 3, p. Dob	80
51. Slavko Korošec, Sp. Loke 17, p. Krašnja	100
52. Franc Klemenc, Vir, Cojzova 4, p. Dob	100
53. Vincenc Ribič, Dešen 34, p. Moravče	100
54. Ana Cebulj, Trzin 54, p. Mengeš	80
55. Valentin Jeretina, Dolenje 5, p. Radomlje	80
56. Angelca Suša, Vranke 4, p. Blagovica	60
57. Janez Zajc, Preserje 11, p. Radomlje	136
58. Franc Colnar, Lukovica 33, p. Lukovica	100
59. Jernej Poljanšek in Rozalija, Lukovica	100
60. Marija Jemec, Trzin 159, p. Mengeš	150
61. Marija Bizilj, Zg. Dobrava 1, p. Moravče	150
62. Ivana Bevk, Količevo, p. Dob	100
63. Ivo Lipar, Mengeš, Liparjeva 5, p. Mengeš	180
64. Vinko Majcen, Mengeš, Prešernova	100
65. Rastko Pirš, Radomlje 9	150
66. Natalija Skok, Domžale, Trdinova 4	100
67. Alojz Sketelj, Domžale, Kamniška, blok A	100
68. Franc Slapar, Zlato polje 9, p. Lukovica	240
69. Elizabeta Karnar, Pomilj 3, p. Blagovica	120
70. Jakob Kavčič, Rova 2, p. Radomlje	100
71. Neža Slapar, Mengeš, Kidričeva 7	60
72. Martin Lončar in Marija, Zg. Prapreče, p. Lukovica	150
73. Nada Makovec, Kranjebardo 1, p. Krašnja	100
74. Janez Trdin, Zg. Loke 12, p. Blagovica	110
75. Franciška Kokalj, Sp. Prekar 6, p. Moravče	100
76. Ivan Vahtar, Domžale, Vodnikova 12	150
77. Ana Stražar, Kokošnje 10, p. Dob	120
78. Jože Resnik, Jelša 7, p. Blagovica	117
79. Antonija Kosirnik, Vir, Saranovičeva, p. Dob	100
80. Jakob Rožič, Trojica 7, p. Dob	100
81. Cecilija Barlič, Koreno 15, p. Blagovica	100
82. Franciška Vidic, Katarija 11, p. Moravče	100
83. Marija Pustotnik, Zg. Loke 7, p. Blagovica	120
84. Franc Sušnik, Kranjebardo 5, p. Krašnja	200
85. Lado Svetlin, Sentpavel 9, p. Domžale	190
86. Marija Horvat, Vir, Litijska 2, p. Dob	80
87. Katarina Homar, Dob 37	100
88. Peter Urankar, Krašnja 49, p. Krašnja	80
89. Mihaela Zandar, Trzin 156, p. Mengeš	80
90. Marija Modic, Radio c. 6, p. Domžale	120
91. Jože Ocepek, Velika vas 5, p. Moravče	60
92. Franc Beljanc, Mengeš, Ropretova 3	100
93. Franciško Cvetko, Ihan 52, p. Domžale	100
94. Marija Krašovec, Jelša 8, p. Blagovica	100
95. Marjeta Gostič, Prevoje 33, p. Lukovica	100
96. Ana Pešelj, Domžale, Ljubljanska c. 58	100
97. Marija Podbevšek, Poljane 3, p. Blagovica	60
98. Marija Zorman, Vir, Gubčeva 10, p. Dob	120
99. Ana Novak, Vir, Valvazorjeva c. 4, p. Dob	100
100. Brigita Urankar, Limbarska gora 10, p. Moravče	60
101. Pavel Kosmač, Drtija 38, p. Moravče	100
102. Ivana Kovač, Vir, Bukovčeva 47, p. Dob	70
103. Ivan Grilj, Katarija 6, p. Moravče	180
104. Mihaela Cerar, Zalog 15, p. Dob	50
105. Angela Perne, Radomlje 94, p. Radomlje	100
106. Anton Urbanija, Vrba 11, p. Lukovica	170
107. Andrej Stražar, Ceplje 6, p. Lukovica	130
108. Lucija Prvinšek, Gorenje 4, p. Blagovica	100
109. Franciška Cerar, Goričica 9, p. Moravče	60
110. Marija Zavbi, Lipa 6, p. Blagovica	100
111. Alojz Biščak, Mengeš, Ulica talcev 10	100
112. Franciška Resnik, Zlatenec 9, p. Blagovica	60
113. Franc Paštebar ml., Krtina 27, p. Dob	80
114. Vinko Dolinšek, Dupeljne 9, p. Lukovica	120
115. Marija Klopčič, Studa 9, p. Domžale	100
116. Jera Zupančič, Dešenj 20, p. Moravče	50
117. Uštar Egidiija, Dešenj 12, p. Moravče	50
118. Ana Korošec, Vir, Bukovčeva 22, p. Dob	100
119. Rozalija Hrovat, Veliki Jelnik 3, p. Blagovica	100

120. Judež Pavle, Ples 4, p. Moravče	100	135. Marija Glušič in Ivan, Trnjava 2, p. Lukovica	120	9. Uršula Jurjevec, Kuharjeva 1, Domžale	150
121. Anton Godec, Brdo 20 pri Ihanu	100	136. Vera in Ana Cerar, Dob 115	120	10. Jože Kokalj, Stancelaze 46, p. Moravče	150
122. Marija Zupančič, Dešen 20, p. Moravče	50	137. Martin Uštar, Velika vas 20, p. Moravče	100	11. Jelka Cej, Preserje 85, p. Radomlje	100
123. Helena Per, Koreno 7, p. Krašnja	100	138. Marija Koderman, Trojica 11, p. Dob	100	12. Milorad Popovič, Zaboršt, p. Domžale	80
124. Anton Štrukelj, Mengeš. Partizanska 2	120	139. Janez Strehar, Gora pri Pečah 8, p. Moravče	100	13. Janez Klopčič, Domžale, Ljubljanska 85	120
125. Anica Voždunec, Zg. Loke 7, p. Blagovica	80	140. Janez Urankar, Jelša 5, p. Blagovica	80	14. Teodora Korošec, Krašnja 45	200
126. Franc Cebula, Dešenj 2, p. Moravče	120	Skupaj mesečno N din	15.879	15. Vinko Blaj, Področje 2, p. Dob	150
127. Marija Korošec, Sp. Loke 17, p. Moravče	150	PRIZNAVALNINE ZA SOLANJE			
128. Angela Grilj, Vrh 4, p. Krašnja	100	PA PREJEMAJO:			
129. Valentin Čretnik, Trnjava 2, p. Lukovica	140	1. Marijan Bukovec, Homec 70, p. Radomlje	200	17. Pestotnik Franc, Jelša 2, p. Blagovica	100
130. Franc Sivec, Mengeš, Prešernova c. 27	240	2. Anton Levc, Vir, Metelkova 7	200	18. Franc Ravnikar, ml., Domžale, Kamniška c., Blok B	150
131. Ernest Bugar, Kranjebardo 19, p. Krašnja	120	3. Hedvika Opeka, Domžale, Cesta talcev 1	150	19. Breda Rak, Ihan 3, p. Domžale	140
132. Marija Kopač, Češnjice 27, p. Moravče	150	4. Jernej Vrenjak, Količevo 86	150	20. Ciril Tavčar, Loka 53, p. Mengeš	140
133. Janez Jošar, Hribi 6, p. Trojane	170	5. Zdenka Svetic, Dijaški dom, Kamnik	200	21. Mihaela Barlič, Kranjebardo 2, p. Krašnja	100
134. Iva Leskošek, Domžale, Kamniška 14	105	6. Zoran Brvar, Trojane 7	150	22. Viktorija Košir, Vir, Šaranovičeva 24	200
		7. Marija Kač, Preserje 51, p. Radomlje	150	23. Rado Lebar, Moravče	100
		8. Magda Berk, Radomlje 39, p. Radomlje	200	24. Antonija Kralj, Dragomelj 8, p. Domžale	120
				Skupaj mesečno N din	3540

Nekateri problemi krajevnih skupnosti

V prejšnji številki Občinskega poročevalca je uredništvo pozvalo člane svetov krajevnih skupnosti in občane na javno razpravo o nekaterih problemih, ki na sedanji stopnji zavirajo razvoj krajevnih skupnosti. Zato se oglašam z nekaterimi svojimi pogledi in stališči k članku iz prejšnje številke in na nekatere probleme, ki so aktualni v delu mengeške krajevnne skupnosti.

Delo sveta krajevnne skupnosti je v občini Domžale po mojem mnenju omejeno iz objektivnih razlogov samo na nekatera področja, in to na:

- komunalno dejavnost
- sodelovanje z odborniki občinske skupščine
- reševanje socialnih problemov.

Posipanje cest je še vedno ena glavnih tem krajevnih skupnosti. Cestno podjetje, ki skrbi za ceste bivšega tretjega reda, ima za svoje normalno in redno delo občutno premalo sredstev. Zato gre pri urejanju tega problema predvsem za to, da z razpoložljivimi sredstvi čimbolje vzdržujemo naše ceste.

Sodelovanje z odborniki je v krajevni skupnosti urejeno samo tam, kjer se odborniki udeležujejo sej svetov krajevnih skupnosti.

Se nabolje je sodelovanje krajevnih skupnosti s skupščino, urejeno preko sodelovanja komisij za socialne podpore. Te komisije redno dostavljajo svoje mnenje ustreznim komisijam pri skupščini, ki nato podpre odobrava.

Določbe statuta krajevnih skupnosti o zdravstveni, kulturni in športni dejavnosti so uresničljive še vedno samo preko specializiranih organizacij in politično izvršilnih organov pri skupščini.

Samoprispevek kot oblika financiranja dejavnosti krajevnih skupnosti ima glede učinkovitosti omejene možnosti, če ni uveden istočasno in z istim namenom za vso občino. V nasprotnem primeru so težave z doslednim pobiranjem samoprispevka.

Prispevki delovnih organizacij so trenutno še preveč fraza političnih delavcev, saj nam je znano, da je prav sedaj v proizvodnji izredno ostra bitka na eni strani za obstoj in na drugi za modernizacijo proizvodnih zmogljivosti.

To so samo nekatere misli o trenutnem stanju, ki pa zahtevajo poglobljene strokovne in politične analize, na osnovi katerih bi potem lahko dali kompletno oceno dela in stanja v krajevnih skupnostih.

Za konec pa nekaj misli k članku v prejšnji številki. V tem članku so navedene nekatere misli in ideje, ki po mojem mnenju ne prispevajo k boljšemu delu, ampak ustvarjajo kvečjemu malodušje med družbenimi delavci v krajevnih skupnostih. Naše krajevnne skupnosti ne zaostajajo v razvoju, kot to trdi pisec članka, ampak se razvijajo v pogojih, ki jih imajo na razpolago znotraj domžalske občine. Trditev o zaostajanju po mojem slabo vpliva na tiste člane svetov, ki si

kljub težavam prizadevajo doseči hitrejši razvoj svoje krajevnne skupnosti. Nadaljnega razvoja krajevnih skupnosti prav tako ne zavira birokratska miselnost, ampak pogoji gospodarjenja in dosežena stopnja družbene zavesti pri občanin, zlasti pa pri delu članstva svetov krajevnih skupnosti. To trditev pa bi lahko podprla le sociološka analiza.

Trditev, da je samoprispevek odrešilna oblika pri razvoju krajevnih skupnosti tudi ne drži, ker bi se potem mengeška krajevna skupnost lahko razvijala brez vseh ovir, saj ima uveden samoprispevek že eno

leto. Prav tako je bil samoprispevek že uveden v Domžalah za ceste. Pri razvoju krajevnih skupnosti je prisotnih toliko težav in problemov, da je problematična trditev o enem samem krivcu za zaostajanje v razvoju teh oblik samoupravnih odnosov.

Nadaljnja razprava v tem okviru in na posvetih pri predsedniku občine pa bo verjetno dala celovitejšo podobo o tem, kaj vse bo potrebno storiti za odpravo težav, ki se sedaj kažejo pri delu krajevnih skupnosti pri nas.

A. Drmal

Delo krajevnne skupnosti Mengeš

Februarja letos je svet krajevnne skupnosti stalno zaposlil uslužbenca, ki bo organiziral delo po smernicah sveta in zbora občanov. V tem mesecu so bila v krajevni skupnosti opravljena naslednja dela:

— posip Liparjeve, Tomšičeve, Cankarjeve, Proletarske, Ceste OF, Žavrti, Kersnikove, Zoranine ceste in Veselovega nabrežja. Za ta dela je bilo porabljenih 500.000 S din. Upoštevati smo ceno in kvaliteto materiala, skušali smo skupno s Cestnim podjetjem poiskati najcenejšo varianto. Istočasno smo organizirali prevoz materiala s prevoznikom, ki je dal najcenejšo ponudbo. Cestno podjetje, ki ima premalo sredstev za tekoče in redno vzdrževanje vseh cest, je pri teh delih sodelovalo z delom delovne sile in valjarjem, ki je utrdil novo nasute ceste.

— Z vodno skupnostjo je bila podpisana pogodba za sofinan-

ciranje gradnje vodovoda v Trzinu.

— Sklad za uporabo mestnih zemljišč obravnava pogodbo s Komunalnim gospodarstvom za nadaljevanje gradnje kanalizacije.

— Urejuje se zemljiško-knjižni prepis zemlje, kjer bo razširjena Zadružniška cesta povezana z Žavrtmi.

— Na Krajevni skupnosti smo uredili administracijo in evidenco, ki je potrebna za nemoteno delo sveta krajevnne skupnosti in njegovih komisij.

— Med tem časom je imela sejo komisija za socialne podpore in vozne olajšave, ki je dala svoje mnenje ustreznim komisijam pri skupščini občine Domžale.

V naslednji številki bomo bralce obvestili o delu komisije za turizem in o pripravi za občni zbor Turističnega društva.

A. Drmal

Trzin je dobil zdravo vodo

Dolgoletna želja Trzinčev, da bi dobili zdravo pitno vodo, se je v preteklem letu uresničila. Sicer ni še v celoti, vendar več kot polovica vasi jo ima. Pot do nje pa je bila dolga, marsikateri korak je bilo treba napraviti in mnogo ur presedeti na sestankih, kjer se je razgovor vrtel samo okrog tega problema. Tudi mnogo obljub je bilo treba spraviti v žep, preden so bili v Trzinu položeni prvi metri cevi.

Sprva so nekateri skeptično gledali na te pobude in mnogo konservativizma je bilo treba premagati pri nekaterih, da so bili načrti uresničeni. Danes pa je želja slehernega v vasi, da bi poslednja hiša bila preskrbljena z zdravim vodo. Ko se je sredi lanskega leta nekaj »zataknilo« ob gradnji, je večina z negodovanjem vzela na znanje prekinitev del. Končno sta le Vodovodno podjetje in krajevna skupnost v Mengšu našli sredstva za nadaljevanje. Vodovodno podjetje je prispevalo 10 milijonov, krajevna skupnost pa tudi prav toliko. Sprejet je bil tudi samoprispevek, tako da denar ni bil več problem. Prispevek po 10.000 S din od gospodinjstva je večinoma že poravnani in se ga je nabralo 400.000 S din. Precej negodovanja s strani občanov pa je zato, ker po približni oceni ena tretjina vaščanov samoprispevka ne prispeva. Tega namreč v celoti pobirajo le podjetja, ki so v naši občini, podjetja izven občine Domžale pa ga le delno odtegujejo. Tu bi bilo treba

doseči več medobčinskega sodelovanja. Sicer pa tudi samo pobiranje samoprispevka ne bo zadostovalo za dokončno dograditev vodovoda, ker bi ga na ta način morali graditi še leta in leta. Treba bo poiskati še druge vire. Morda bi krajevna skupnost ali skupščina občine Domžale lahko najela posojilo za hitrejšo dograditev.

Vodovodno podjetje ima zaenkrat na razpolago cevi v dolžini 1 km, kar bi zadostovalo za položitev ob stari cesti do mostu, do Zareberja pa do Matveža. Ostalo bi še kakih 2,5 km tj. ob glavni cesti, do Mlake, do Pod hriba in Za krajem do Tomšlja. Nujno bo treba zagotoviti denar za cevi še za ta del, kajti v lanskem letu so bili štirje primeri paratifusa. Ko je že polovica vasi preskrbljena z vodo, ne smemo ostati sredi poti.

Trzinci smo uverjeni, da nam bodo merodajni šli še naprej na roko, ker smo od vsega početka sodelovali pri položitvi temeljev tega projekta od Cerkelj do Trzina. Pri sestavi novega proračuna bi bilo treba to upoštevati in opustiti gradnjo kakega manj važnega objekta, ki lahko še kako leto počaka.

Prav pereča pa je napeljava vodovoda v šoli. Zaenkrat je vgrajena samo iztočna cev v veži. Vsa dela so ocenjena na 700.000 din in bo ob sedanjih pogojih kar težko zagotoviti ta sredstva. Nemogoče pa si je zamisliti, da bi ostala šola brez potrebne napeljave.

Glavni problem — stanovanja

V petek 10. februarja so se v sejni dvorani občine Domžale sestali člani občinskega odbora ZZB Domžale, da bi pregledali in ocenili svoje delo v lanskem letu in si določili naloge, katere morajo rešiti letos.

Po uvodnem govoru predsednika Alfonza Avblja, ki je poudaril, da bi morale program dela pripraviti najprej komisije in bi šele potem v okviru finančnih možnosti naredili plan dela za letošnje leto, je podal poročilo o delu odbora sekretar ZZB tov. Strukelj.

Poudaril je, da je bilo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev precej težav z izpolnjevanjem plana dela tako odbora kot posameznih komisij. Zato so se postavili na stališče, da rešijo prvenstveno najbolj pereče probleme. Nato je navedel nekaj podatkov o delu odbora. V letu 1966 je bilo izplačanih v obliki stalne priznane skraj 20 milijonov S din, nadaljnjih 10 milijonov pa so porabili za reševanje drugih problemov članov, tako za zdrav-

ljenje, enkratne priznane, zimsko pomoč itd.

Se vedno je v domžalski občini, kot tudi v večini drugih, najbolj pereče stanovanjsko vprašanje borcev. Zato je občinski odbor v lanskem letu poslal prošnje za dodelitev sredstev na občinsko skupščino, Kreditno banko, Zavod za socialno zavarovanje in gospodarske organizacije. Prošnji so se odzvale delovne organizacije TOSAMA, TOKO, INDUPLATI, PAPIRNIČA in nekatere druge, ki so prispevale precejšnja sredstva, predvsem za lokacije in posojila. Kreditna banka je prispevala 14 milijonov kot posojilo za individualno gradnjo.

V letu 1966 je brezplačno letovalo v Banjolah, na Jelovici in v Strunjanu 150 članov ZZB, 76 pa jih je letovalo v teh krajih na lastne stroške. V letošnjem letu so za letovanja predvidena nekoliko manjša sredstva, zato je tov. Strukelj apeliral na vse tiste, ki imajo kot vojaški vojni invalidi pravico do brezplačnega tritedenskega

Domžalsko društvo upokojencev, ki je 18. t. m. proslavilo dvajsetletnico obstoja, spada gotovo med najaktivnejša društva te velike organizacije. Poleg stalne skrbi za svoje člane, organiziranja izletov in nudenja materialne pomoči potrebnim deluje v okviru društva tudi številni pevski zbor, v katerega se v vedno večjem številu vključujejo tudi neupokojenci. Drugo nedeljo v marcu je imel zbor uspel koncert v Moravčah, na rednih vajah pa se pripravlja za sodelovanje na proslavah 15. obletnice obstoja DPD Svobod v občini. Ob tej priliki bodo nastopili s samostojnim koncertom.

Za vsestransko aktivnost damo društvu lahko vse priznanje.

okrevanja, naj izkoristijo predvsem to možnost, da bi imeli lahko drugi člani v večjem številu možnost brezplačnega bivanja v domovih ZZB.

Poseben problem predstavlja tudi izredno nizek cenzus za pridobitev pravice do invalidskega dodatka. Tako prejema od 424 upravičencev invalidski dodatek le 135. »Poleg tega pa znesek 1200 S din res ne predstavlja nobene pomoči« je poudaril tov. Strukelj.

Komisija za zgodovino NOB je končala z delom na kroniki bivšega rajona Mengeš in sedaj dela na kroniki Moravč. Obenem zbira gradivo za druge kraje. Aktivno pa je bilo tudi delo z mladino, delo komisije za spomeniško dejavnost, delo sekcije vojaških vojni ujetnikov, sekcije internirancev in zapornikov in komisije za civilne pogrebe.

V razpravi, ki se je razvila po poročilu sekretarja je bilo precej govora o odpravi profesionalnega sekretarja ZZB Domžale. Prevladalo je mnenje, naj se to mesto ukine in se nastavi le honorarec, ker bo s tem prihranjenih precej sredstev, ki bi jih potem lahko namenili za delo raznih komisij. Obenem so člani odbora skle-

nili, da bodo v popoldanskih urah uvedli brezplačno dežurno službo. Menili so tudi, da bi bilo prav, če bi se ustanovil skupen administrativni aparat za vse družbene organizacije, saj pri nobeni ni toliko pisarniškega dela, da bi morale imeti vsaka svojega administratorja.

Člani odbora so sprejeli tudi predlog, da zimske pomoči ne bi več pošiljali po pošti, ampak bi jo upravičencem odnesel član odbora, kar bi vsekakor pozitivno vplivalo na članstvo, člani odbora pa bi se neposredno seznanili z razmerami na terenu.

Navzoči so tudi ugotovili nujnost, da se povečajo sredstva krajevnih organizacij, saj nastajajo vedno večji stroški, posebno zaradi visoke najemnine za dvorane ipd. Bili so tudi mnenja, da se je treba tesneje povezati s krajevnimi skupnostmi, ki imajo v upravi prostore, katere uporablja ZZB.

Na koncu so sklenili, da morajo komisije izdelati programe svojega dela za tekoče leto, na podlagi teh programov pa bodo, seveda v okviru možnosti, izdelali program dela odbora.

Marko Pirjevec

Dopis s Homca

Na zadnjem rednem občnem zboru SZDL Homec, katerega se je od 356 vpisanih članov udeležilo žal le 14, so bili obravnavani prav vsi nerešeni problemi, tako gospodarski, družbeni in politični, ki nemale razburjajo tukajšnje prebivalce. Kljub velikemu prizadevanju in požrtvovalnosti dose- danjega dolgoletnega občinskega odbornika Franca Mavserja se na Homcu ne da in ne da rešiti mnogo najnujnejših problemov vseh vrst. Teh pa je veliko, da Homčani ne vedo, kateremu od teh bi dali prednost. V ospredju je zdaj gradnja novega pokopališča, ki je že do sedaj zahteval velika

finančna sredstva. Po mnenju tov. Mavserja bo gradnja pokopališča končana do 1. maja letos.

Drugi pereč problem je stavba starega zadružnega doma, ki je bil zgrajen takoj po svobodi z veliko požrtvovalnostjo vaščanov. Dom stoji še danes v surovem stanju in je le delno izkoriščen. Množične organizacije v vaseh pa nimajo kje zborovati. Včasih so za to uporabljali šolske prostore. Danes pa ti šolski prostori niso več primerni za taka zborovanja, ker rabijo v druge namene. Zadružni dom pa je danes skladišče embalaže podjetja Slovenija-vino, del stavbe pa služi za trgovski lo-

kal, ki ga je pred kratkim preuredilo trgovsko podjetje »Napredek« iz Domžal. To je vse lepo in v redu! Ampak te prostore je s prostovoljnimi delom prej uredila zase tukajšnja mladinska organizacija. Z vseživljajo trgovine v te prostore je mladina spet na cesti. Nad trgovino pa samevata dve prostorni sobi, ki bi bili kot nalašč za mladino in druge množične organizacije. Dohoda do teh sob pa ni. Mar naj se mladinci zopet lotijo dela? Praviijo, da bodo tudi to uredili, če bi jih podprle druge organizacije in občinski komite ZMS v Domžalah.

Tretji, nič manj pereč problem so ceste skozi naše vasi. Cesta, ki pelje skozi vas Homec in tista od križišča na Homcu pa do železniške postaje je polna velikih kotanj in nevarna za vsa vozila. Na cesti s Homca proti Nožicam pa leže na sredni ceste kupi gramoza, ki ga pa nihče noče razsut. Ljudje vozijo preko teh kupov in okoli njih po bližnjem travniku. Traktorji s težkimi prikolicami

Agrokombinata vsak dan še poglobljajo luknje na teh cestah. Pa ga ni, ki bi na te ceste pripeljal tako potreben gramoz.

Cetrti problem je most pri Rakovcem mlinu na Homcu, ki čaka na dovolj obtežen traktor ali kamion, da ga bo dokončno zrušil v Mlinščico. Avtobus podjetja Ljubljana-transport se ne upa več voziti preko njega. Če bi se to upal, bi imeli Homčani kar redno avtobusno zvezo z Domažlami. Tako pa smo le privesek te proge.

Kljub vsem navedenim težavam pa Homčani nimajo nameravati vreči puške v koruzo. Praviijo, da bodo z dejanji dokazali, da Homec še ne izumira, kakor nekateri trdijo. Na občnem zboru so izvolili dosedanjega občinskega odbornika Franca Mavserja, za bodočega občinskega odbornika pa evidentirali kar dva prav tako sposobna tovariša Gregorja Repanška in Zlatka Repnika. V njih vidiijo Homčani garancijo za hitrejšo in uspešnejše reševanje vseh navedenih problemov.

Nace Vodnik

Občni zbor domžalskih planincev

Planinsko društvo Domžale je imelo v februarju letos svoj 18. redni letni občni zbor.

Po poročilih načelnikov odsekov je bilo delovanje društva v preteklem letu manj uspešno, kot je bilo v načrtu. Niso bile izvedene vse planirane akcije, ali pa le delno, čeprav so bili sklepi sprejeti na sejah. Toda predstavniki PD Ljubljana, Kamnik in Mengeš, so bili vendarle mnenja, da je bilo delo UO PD Domžale uspešno, za kar jamči vsota skupnega denarnega prometa, ki znaša preko 24 milijonov S din.

Glavna skrb starega upravnega odbora je bila posvečena domu na Veliki planini, kjer se je obisk zelo povečal. Okrog 15.000 ljudi je obiskalo Domžalski dom, prenočilo pa je 2300 oseb. Celoten promet samega doma: je bil skoro 22 milijonov S din. Tudi žičnica je delovala vse leto in je bil po njej prepeljan skoraj ves potreben material za gradnjo nove stavbe in še za gradnjo tujih domov. Naloga novega odbora bo, da spravi to novo stavbo pod streho ob pomoči vseh, ki bodo voljni žrtvovati za to nekaj časa.

Propagandni odsek je organiziral tri predavanja, izlet v narodni park Makedonije, tj. na Pelister, Prebansko in Ohridsko jezero objavljali članke v Občinskem poročevalcu in skrbel za objave in slike v zidni omarici pri pošti.

Število članov društva se je zmanjšalo. Glavni vzrok je verjetno višja članarina, ki se je zvišala zaradi samovzdrževanja. Poleg tega pa morajo vsa PD Slovenije odvajati polovico članarine PZS. Propagandni odsek

bo skušal zboljšati stike s člani in pridobiti tudi tiste, ki so v zadnjem času izstopili.

Markacijski odsek je vzorno skrbel za markiranje poti v svojem okolišu na Veliki planini. Letos pa je v načrtu plegled in zboljšanje markacij v večjem obsegu.

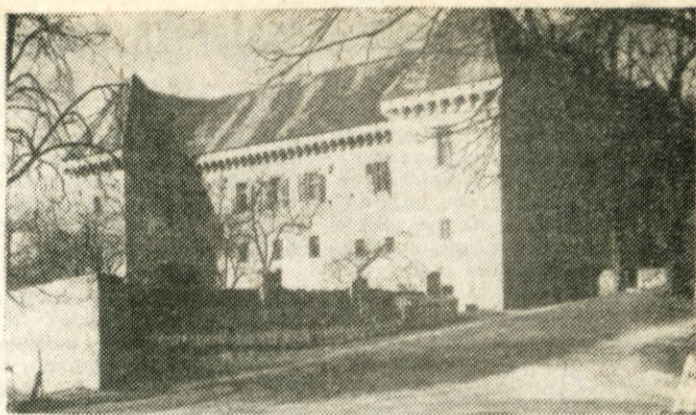
Tudi odsek gorske straže je v redu opravljal svojo nalogo, le žal da mnogi, čeprav opozorjeni, niso prizanesli planinskemu cvetju in še celo žalili so vrle fante, ki žrtvujejo svoj prosti čas za to, da bi ohranili lepoto naših planin.

Mladinski odsek domžalskega PD je imel lani slabši uspeh, zastopnik mengeškega PD je pa povedal, da imajo pri njih zelo dobre stike z mladino. Kamniški in mengeški zastopnik sta predlagala skupne akcije z domžalskim PD, posebno pri organizaciji izletov, ker bi le s skupnimi močmi lahko organizirali zadostno število mladih za samostojne akcije.

Pridobiti bo treba čimveč mladine v vrste planincev in jo vzgajati s predavanji, izletji in športom izven šole, da se ne bodo ponavljali žalostni prizori nekulturnega odnosa mladih ljudi do vsega, kar je lepo in kar bi morali s skupnimi močmi ohranjati.

Neaktivnost alpinističnega odseka pa bi mogli poživiti, kakor sta omenila zastopnika PD Mengeš le s skupnim delovanjem z mengeškim in kamniškim alpinističnim odsekom.

21. februarja je PD Domžale organiziralo predavanje: »Gorske reke«. V čudovitih lepih barvnih slikah je prikazal predavatelj prof. Mirko Kambič vso lepoto naših rek, slapov in

Mengeški grad predstavlja zaradi svoje dobre ohranjenosti in strokovne neoporečne adaptacije v obdobju pred drugo svetovno vojno prav gotovo posebno dragocenost med našimi še ohranjenimi gradovi, čeprav mu arhitektonsko in po zgodovinskem pomenu med njimi nebi mogli dati ravno prednosti pred drugimi. Po vojni je grad postal stanovanjsko poslopje, stilno urejena notranjost pa se je zanemarjala in tudi uničevala. V zadnjem času so v Mengšu vedno glasnejše zahteve, naj bi se ta grad rešil propada. In ker leži ob vedno prometnejši poti, ki bo z ureditvijo Velike planine in asfaltiranjem ceste od Stahovice do žičnice postala ena naših važnih turističnih komunikacij, bi bila idealna rešitev, če bi v gradu uredili moderen turistični objekt, investitor pa naj bi bila organizacija, ki bi mogla urediti tudi njegovo idealno okolico in poskrbeti, da bi se turist v vsakem oziru v njem in ob njem ugodno počutil. Menimo, da so sedaj ugodne možnosti za uresničitev teh želja.

V neposredni bližini mengeškega gradu pa je hrib Gobavica, s katerega je najlepši razgled na celotni venec Kamniških planin, Karavank in Julijcev in do kamor lahko nedeljski turist pride tudi z avtomobilom. Na vrhu je že dolgo časa turistična postojanka Planinskega društva Mengeš, zaradi vedno večjega obiska pa so v zadnjem času zgradili še en paviljon, povečal gostinske kapacitete te prijetne izletniške točke. Gobavica in grad, preurejen v turistični objekt, bi se lahko skladno dopolnjevala.

»Jeretinova« jama v Domžalah je že od gradnje zvezne ceste sem kamen spotike stanovalcev, ki stanujejo v njeni bližini. Talna voda, ki pride v njej na površje, je vse poletje leglo komarjev, predstavlja nevarnost za otroke, kot odlagališče odpadkov pa povzroča smrad v široki okolici. Prav je, da se jama zasipa, ni pa prav, da je okrog nje tak nered

Razdelilna transformatorska postaja

V razvoju industrije na kamniško domžalskem področju je odigrala odločilno vlogo železnica. Prav tolikšen pomen je treba prispevati Kamniški Bistrici z obema industrijskima kanaloma, ki je dajala ceneno vodno energijo za pogon. Ni še minilo 60 let (1910) odkar je v Domžalah zasvetila prva žarnica na dinamo, ki ga je poganjal bencinski motor. Leta 1920 je začela obratovati Skokova elektrarne. Približno 10 let pozneje pa so bile Domžale priključene z novim 20 KV (tisoč voltov) daljnovodom na črnuško transformatorsko postajo KDE (Kranjske deželne elektrarne).

Ker poraba električne energije neprestano narašča in prenos le-te po obstoječih že itak preobremenjenih daljnovodih ni več kvaliteten in zanesljiv ter v skladu s potrebami, se je distribucijsko podjetje Elektro Ljubljana odločilo zgraditi v Domžalah razdelilno transformatorsko postajo (RTP). O tem smo naše bralce na kratko že seznanili v eni prejšnjih števil, sedaj pa lahko povemo o tej gradnji še nekaj več.

Medtem, ko so strokovnjaki že zlagali izgotovljene načrte, so nekateri ugovarjali — zakaj RTP v Domžalah, ko so pa drugod potrebe večje. Obveljala je beseda strokovnjakov, zato lahko z veseljem zapišemo, kot vidite tudi na sliki, da se RTP Domžale že gradi. Kako pomembna je ta gradnja za nadaljnji razvoj Domžal in okolice, je pravilno ocenila skupščina Domžale, ki investitorja ni ovirala pri izbiri lokacije, ampak mu je pomagala ter izdala potrebna dovoljenja.

Lokacija je posrečena, saj je skoraj v središču porabe električne energije in v bližini obeh 110 KV daljnovodov Soštanj—Kleče in Trbovlje—Kleče, kamor bo tudi priključena. Gradi se na Podrečju pri Domžalah, približno 200 m južno od zvezne ceste Ljubljana—Celje na levem bregu Kamniške Bistrice. Pritličje stavbe in temelji transformatorjev bo na višini 302,50 metra nadmorske višine, to je 80 cm nad nivojem, do katerega je voda poplavljala v zadnjih sto letih.

Približno 200 m dolga nova cesta, ki se bo odcepila od zvezne, bo omogočila dovoz težkih transformatorjev, stikal in drugih naprav ter dostop do obratnih prostorov.

rečnih dolin. Pa tudi ljudi in njihove običaje, prelepo cvetje, jesensko razkošje narave, zimsko belino in nepozabne ledene zastore zmrznjenih slapov. Zeleti bi bilo, da bi se Domžalčani udeleževali teh predavanj v večjem številu.

PDD

Zemljišče, 87 m dolgo in 73 m široko, bo v celoti ograjeno z živo mejo in zamreženo. Preostali prostor poleg stavbe, skladišča, asfaltirano dvorišče in cestišče bo urejeno skladno z okolico tj. zasejano s travo in lepimi drevmi.

V enonadstropni železobetonski skeletni stavbi z ravno streho bo obratni center — komandni prostor s pultom za daljinsko upravljanje stikal, merilne, kontrolne in druge naprave, pisarne, garaže, skladišča, delavnice in še več stranskih prostorov ter 20 KV stikališče. Zanimivo je tudi to, da bodo vsi prostori ogrevani s toplotno centralno kurjavo na mazut.

Poleg zgradbe bo prostozračno 110 KV stikališče s transformatorjem, oljno jamo, portali za izolatorje in zbiralnice ter kabelski jaški. RTP Domžale, ki bo obratovala na napetosti 110/20 KV, bo po obeh približno 1 km dolgih daljnovodih priključena pod Šumberkom na soštanjski in trboveljski 110 KV daljnovod. Vendar ne bo nikoli priključena na oba daljnovoda hkrati — paralelno, ampak bo priključena ali na soštanjski ali na trboveljski vod, kakor bodo trenutno narakevale elektroenergetske razmere, medtem ko bo drugi vod v rezervi. V primeru izpada električne energije na enem daljnovodu bo omogočeno takoj s priklopom odvezmati energijo iz drugega. Preko 110 KV domžalskega stikališča bo napeljana po daljnovodu nova 110/20 KV RTP Kamnik in morda v daljni bodočnosti še RTP Mengeš.

Dispečerski center v Domžalah bo urejen tako, da bo mogoče upravljati s pomočjo visokofrekvenčnih valov druge trans-

Dela na gradbišču za novi transformator so v polnem teku. To pa je posledica »športa« posebne vrste. Zgodilo se je v Domžalah pred avtobusno postajo. Bilanca: nekateri imajo srečo!

formatorske postaje, npr. Crnuče, Kamnik, Mengeš itd., ki bodo obratovala brez nadzorstva in strežnega osebja. Tako npr. že obratuje RTP Naklo, ki jo preklaplja iz Kranja. Obratno pa bo seveda tudi domžalska RTP lahko posluževana od drugod, če bi se to pokazalo kot potrebno.

Oba transformatorja bosta transformirala električno energijo iz 110 kV na 20 kV napetost.

V končni fazi bo postaja imela 16 20 kV daljnovodov (kabelskih in prostozračnih). Zato je potrebnih najmanj 16 celic s stikali, ki bodo, kot smo že zgoraj povedali, nameščene v zgradbi — pod streho. Zaenkrat bo samo 12 odvodov in sicer 5 kabelskih (Papirnica Količevo, Domžale) ter 7 prostozračnih (Vrba, Tuhinj, Moravče in Litija, Mengeš, Kamnik, Ihan, Crnuče).

Tako imenovani velenjski daljnovod 2 × 60 kV dolgo več ne obratuje, zato so ga pred leti skozi Črni graben podrli. Ostal je le še od Crnuč do Vrbe kot pomoč v 20 kV omrežju. Ta

daljnovod bo še dalje obratoval z isto napetostjo s tem, da bo priključen na nove RTP in bo v rezervi za prenos električne energije iz RTP Crnuče v primeru večje okvare v RTP Domžale, ali pa seveda obratno iz Domžal v Crnuče, če bo treba. Ostali del daljnovoda 2 × 60 kV Domžale—Vrba pa bo zelo koristno uporabljen za napajanje moravške doline do Litije ter Črnega grabna in Tuhinjske doline v 20 kV sistemu.

Razumljivo, da se bo z obratovanjem nove RTP sedanje kritično stanje v pogledu prenosa električne energije zboljšalo, saj je na dva daljnovoda iz črnuške postaje samo na področju domžalskega nadzornišča priključenih 65 transformatorskih postaj.

Gradbena dela izvaja Splošno gradbeno podjetje Grosuplje. Zemeljska dela so že končana, stavba pa bo po pogodbi vseljena 15. avgusta letos. Vsa montažna dela je prevzelo podjetje Elektromontaža Maribor in morajo biti končana do 1. septembra, ko bo RTP začela obratovati. (Nadaljevanje na 19 str.)

ŠTEVILO SOLOOBVEZNIH OTROK V OBCINI V SOLSKEM LETU 1966/67

Šola	Razred								Skupaj učenci oddelki	Učne moči	
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.			
1. OSNOVNA ŠOLA BRDO	42	40	43	45	82	83	60	42	437	16	20
2. Podr. šola Krašnja	22	23	13	12	—	—	—	—	70	3	3
3. Podr. šola Blagovica	13	17	16	13	—	—	—	—	59	2	2
4. Podr. šola Šentožbolt	4	10	8	—	—	—	—	—	22	1	1
5. Podr. šola Češnjice	9	5	5	7	8	4	1	2	41	2	2
6. Podr. šola Zlato polje	5	8	4	12	—	—	—	—	29	2	1
7. OSNOVNA ŠOLA DOB	54	62	47	49	71	60	60	32	435	15	19
8. Podr. šola Krtina	7	10	13	8	—	—	—	—	38	2	2
9. Podr. šola Trojica	5	—	3	6	—	—	—	—	14	1	1
10. I. OSNOVNA ŠOLA DOMŽALE	73	64	60	70	112	109	96	74	658	19	25
11. Podr. šola Jarše	24	21	—	20	—	—	—	—	65	3	3
12. Podr. šola Ihan	26	23	19	20	—	—	—	—	88	4	4
13. OSN. ŠOLA VENCLJA PERKA	57	47	62	45	84	82	65	48	490	18	25
14. Podr. šola Dragomelj	21	15	16	20	—	—	—	—	72	4	4
15. OSN. ŠOLA MENGES	66	69	79	67	89	93	79	56	598	20	25
16. Podr. šola Trzin	27	15	25	17	—	—	—	—	84	4	4
17. OSN. ŠOLA MORAVČE	44	47	44	55	96	92	67	—	38	2	2
18. Podr. šola Peče	12	10	10	6	—	—	—	51	496	18	21
19. Podr. šola Vrhpolje	8	11	9	15	—	—	—	—	43	2	2
20. OSN. ŠOLA RADOMLJE	51	55	48	51	73	69	55	34	436	15	26
21. Podr. šola Rova	8	5	—	—	—	—	—	—	13	1	1
Skupaj	578	557	524	538	615	592	483	339	4226	154	187
Posebna šola Homec	6	6	9	12	13	11	7	—	64	7	8
Zavod za glasbeno izobraževanje	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Domžale	146	61	51	33	15	18	12	5	441	—	19

Kmetovalci, sadjarji!

Smo tik pred začetkom spomladanskih kmetijskih opravil, od katerih je trenutno najvažnejše zimsko škropljenje sadnega drevja.

Temeljni in republiški zakon o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci določa, da so posestniki sami dolžni skrbeti za varstvo rastlin in izvrševati vse ukrepe, da se rastlinske bolezni in škodljivci zatujejo, ali vsaj omejujejo in škoda, ki zaradi tega nastane, čimbolj omeji in zmanjša. Ti

predpisi določajo tudi sankcije proti tistim posestnikom, ki ukrepov za varstvo rastlin pred boleznimi in škodljivci ne bi izvršili.

Vsak napreden sadjar ve, da brez rednega škropljenja ni kvalitetnega sadja. Da bi zboljšali kvaliteto sadja in povečali pridelek, predvsem pa da bi ohranili sadno drevje, je nujno izvršiti vsaj zimsko in dve letni škropljenja. Zato naj posestniki sadovnjakov takoj poškrbijo sadno drevje

z enim od škropiv, ki so na razpolago. Za zimsko škropljenje lahko uporabljamo:

Rumesan pasto 2 kg na 100 litrov vode
Rumesan olje 3 kg na 100 litrov vode

Žvepleno apneno brczgo 25 kg na 100 litrov vode ali eno od drugih škropiv, v koncentraciji kot je napisano v navodilu za uporabo, katerega mora imeti vsako škropivo že na embalaži.

Za vsa pojasnila se obrnite na izpostave obrata kooperacije, ali pa na kmetijsko inšpekcijo SOB Domžale.

Kmetijski inšpektor
Franc Pliberšek

Zbiranje pomoči za vietnamsko ljudstvo

Na predlog republiškega koordinacijskega odbora za pomoč vietnamskemu ljudstvu se je osnoval koordinacijski odbor za pomoč vietnamskemu ljudstvu tudi v naši občini iz predstavnikov družbeno-političnih organizacij.

Naloga tega koordinacijskega odbora je, da organizira in koordinira delo pri zbiranju pomoči za vietnamsko ljudstvo. Vietnamscem so trenutno najpotrebnejša krvna plazma in zdravila. Zato je potrebno, da se poveča število krvodajalcev, ki bodo na posebnih, Vietnamscem namenjenih krvodajalskih akcijah, lahko oddali svojo kri. Krvodajalske akcije bo organiziral Zavod za transfuzijo, seveda preko občinskega odbora Rdečega križa Domžale.

Poleg krvne plazme pa se bodo organizirale tudi akcije za zbiranje denarnih prispevkov za nabavo zdravil, predelavo darovane krvi ter nakup drugega potrebnega materiala.

Odbor smatra, da ni potrebno o tem na dolgo in široko utemeljevati te humane akcije, saj iz lastnih izkušenj, ki smo jih imeli v času NOB vemo, kako nam je bila dobrodošla pomoč, ne samo moralna, ampak tudi materialna. Kot smo se borili za svobodo vsi jugoslovanski narodi, tako se bori tudi ljudstvo v Vietnamu, zato smo jim dolžni kot borci za svobodo v teh težkih časih, ki jih doživljajo, pomagati.

Pomoč vietnamskemu ljudstvu bo potrebna toliko časa, dokler bo trajal njihov pravičen boj proti osvajalcem. Zato

bo tudi zbiranje pomoči daljšega značaja.

Zato prosimo vse občane, da se odzovejo akciji, da zberemo čimveč krvne plazme in denarnih prispevkov.

Koordinacijski odbor je pripravil posebne nabiralne pole, na katerih bo vpisan sleherni, ki bo prispeval denarna sredstva. Te nabiralne pole pa bodo imele žig občinskega odbora ZZB NOV Domžale.

Kaj bo s športnimi objekti?

Ni še dolgo tega, kar smo poslušali zveneče besede o športnem parku v Domžalah; besede o lepih perspektivah športnega parka, ki naj bi v nekaj letih postal celo republiški rekreacijski center. Danes pa se žal uresničujejo besede najbolj črnih pesmistov, kajti športni park propada. Tudi v našem Poročevalcu je bilo mnogo besed o tem in drugih športnih objektih v domžalski občini. In ne samo besed. Tudi slik. Slik o žalostnem stanju telesno-vzgojnih objektov, slik o žalostnem stanju naše telesne kulture. Namesto skrbi za druge športne objekte smo bili in smo še vedno priča odlaganja odgovornosti zanje. Od enega do drugega.

Sprva je zanje skrbela ObŽTV, kasneje se je obvezala, da bo zanje skrbela krajevna skupnost, toda sedaj smo priča da zanje (konkretno kegljišče z bifejem), skrbe že kar — več ali manj iznajdljivi posamezniki. Sprašujemo se, kam to vodi.

Dejstva:

1. Košarkarsko igrišče — eden izmed novejših objektov — je zanemarjeno, okolica pa polna odpadkov in nesnage. Na nekaj mestih so neznani zlikovci potrgali električno napeljavo in poškodovali koše.

2. Nogometno igrišče je neuporabno in prav gotovo najslabše v občini. Atletska steza je dirkališče za avtomobiliste in mopediste, zaščitna lesena ograja pa na več mestih dotrajana in uničena.

3. Igrišči za balinanje sta skrajno zanemarjena in čeprav

V to akcijo naj ne bodo vključeni samo občani, ampak tudi delovne organizacije, zavodi in ustanove.

Denarna sredstva bo občinski odbor ZZB NOV Domžale nakazoval na tekoči račun 505-746-4-75. Koordinacijski odbor za pomoč vietnamskemu ljudstvu.

Nekatere krajevne organizacije ZB NOV so že pristopile k tej akciji in zbrale:

Krajevna organizacija:

ZB NOV Trojane . . .	2.500
ZB NOV Zlato polje . . .	5.000
ZB NOV Vir . . .	51.100
ZB NOV Radomlje . . .	10.000
ZB NOV Domžale . . .	5.000
ZB NOV Velika vas . . .	3.000
ZB NOV Blagovnica . . .	33.750
ZB NOV Trzin . . .	10.000
ZB NOV Prevoje . . .	30.000
ZB NOV Mengeš . . .	50.000

Podprimo to humano in tovariško akcijo in pomagajmo vietnamskemu ljudstvu, ki se bori za svobodo in svoje človeške pravice.

Za odbor:
Zdravko Štrukelj

gradnja tako dragega objekta za eno samo prireditev (državno prvenstvo v borbenih igrah) upravičena, pa nam lahko pove vsak nepoznavalec športa.

Sprašujemo se, kaj mislijo občinski odborniki, športne organizacije, športniki... Kajti objekti so neuvedeno za vse objektivne in subjektivne težave trohneli in propadali ter trohneli in propadajo še danes... Razpadajoči in prazni samevajo žalostni spomeniki, žalostna slika naše neodgovornosti.

Za uredništvo:
M. Brojan

Odlična organizacija - dobri rezultati

V nedeljo 12. februarja je bilo v PLANICI na 50-metrski skakalnici XII. državno prvenstvo za mladince. Prvenstvo, ki je bilo organizirano v Planici, bi moralo biti v Ihanu. Zaradi pomanjkanja snega pa je bila SZJ primorana prestaviti prvenstvo v Planico.

Organizator, SD Ihan, je bil s tem dejstvom postavljen pred kopico problemov, za katere se je sprva zdelo, da jih bo mogoče zelo težko ali pa sploh ne premagati. Toda prizadevnih Ihančanov, ki so sodelovali v organizacijskem odboru (ta je ob tej priložnosti izdal celo brošuro), so storiли vse, da je tekmovanje uspelo.

Na XII. državnem prvenstvu za mladince, ki je bilo pod pokroviteljstvom predsednika občinske skupščine Domžale, Jožeta Pogačnika, je sodelovalo preko 100 tekmovalcev. V kategoriji mlajših mladincev 48, v

kategoriji starejših mladincev pa 55.

Poudariti tudi velja, da je organizator naletel na mnogo razumevanja pri večini domžalskih podjetij in gospodarskih organizacij, ki so materialno prispevale k prireditvi.

Delegat Smučarske zveze Jugoslavije in dolgoletni jugoslovanski reprezentant Rudi Finžgar je po tekmovanju izjavil: »XII. državno prvenstvo za mladince je bilo organizirano tako brezhibno, da sem prepričan, da bi ga tudi doma — v Ihanu ne bilo mogoče organizirati boljše. Skoda je le, da na prireditvi ni bilo več gledalcev. (Na tekmovanju je bilo kakih 400 gledalcev — op. pisca.) Vsekakor sem za to, da SD Ihan dobi v organizacijo še več kvalitetnih tekmovalcev.«

Rezultati

Mlajši mladinci:

1. Janez Demšar (SK Jesenice), skoka 46; 46,5; 184,5 točke.

(Nadaljevanje z 18 str.)

vati. Opremo bodo dobavila samo jugoslovanska podjetja: Iskra Kranj, Rade Končar Zagreb, Elektro Srbija, Elektromontaža Maribor i. dr.

Načrte nove RTP je izdelal Inženirski biro — Elektroprojekt Ljubljana, načrte daljnovodov pa podjetje Elektro Ljubljana, ki jih bo tudi samo zgradilo.

Skupni stroški bodo znašali 720 milijonov starih dinarjev, od tega gradbeno dela 160 milijonov, transformator pa 150 milijonov.

Stane Stražar

2. Franci Mesec (SK Triglav, Kranj), 45; 43; 167,3 točke,
3. Danilo Pudgar (SK Crna na Koroškem), 41,5; 41,5; 165,4 točke,
4. Klemen Kobal (SK Triglav, Kranj), 40,5; 41,5; 151,5 točke,
5. Edo Marolt (TVD Partizan Logatec), 38; 38,5; 147,7 točke,
44. Andrej Urbanija (SK Ihan), 25,5; 29,5; 76,5 točke.

Starejši mladinci:

1. Branko Bolhar (SK Enotnost Ljubljana), 48,5; 48,5; 201,6 točke,

2. Drago Podlar (SK Crna na Koroškem), 45; 47,5; 185 točk,
3. Marjan Prelovšek (SK Enotnost Ljubljana), 44; 47,5; 184,7 točke,
4. Marjan Bizjak (SK Triglav Kranj), 44,5; 44,5; 174,2 točke,
5. Jurij Finžgar (SK Radovljica), 44,5; 45; 173,6 točke,
17. Sašo Kurent (SK Ihan), 37,5; 40; 137,5 točke,
25. Lojze Vrhovnik (SK Ihan), 38; 38; 122,8 točke,
32. Bojan Soren (SK Ihan), 36,5; 36; 116,5 točke,
48. Mičo Topolovec (SK Ihan), 25,5; 28,5; 39,7 točke.

M. Brojan

V domžalski občini - obilica smučarjev

V zelo težkih pogojih (megla, mraz) je bilo 26. II. na Veliki planini občinsko prvenstvo v veleslalomu v organizaciji SK Domžale. Zaradi slabih vremenskih pa tudi materialnih razmer je klub uspel organizirati samo prvenstvo v veleslalomu, ki se ga je udeležila množica tekmovalcev iz vse občine.

Kakor je izjavil ing. Miha Kosec, se je vodstvo SK Domžale odločilo za Veliko planino zaradi zmernih stroškov in ker so za tako tekmovanje na Veliki planini najbolj primerni tereni.

Rezultati, člani:

1. Andrej Pelc, SK Domžale 35,1
2. Stane Kralj, Partizan Mengeš 35,3
3. Tone Zupan, SK Domžale 37,1
4. Miran Bukovec, SK Domžale 39,0
5. Boris Limovšek, SK Domžale 42,9
6. Stane Sršen, SK Domžale 44,0
7. ing. Miha Kosec, SK Domžale 44,8
8. Franc Vulkan, SK Domžale 48,4
9. Brane Robavs, Partizan Mengeš 47,4
10. Jože Mali, SK Domžale 49,9
11. Miro Zule, Partizan, Domžale 50,4
12. ing. Ivan Smole, Partizan, Mengeš 53,5
13. Peter Hren, Partizan Mengeš 54,4
14. Stane Subelj, SK Domžale 57,1

Mladinci:

1. Dušan Vidmar, SK Domžale 44,4
2. Milan Vodopivec, SK Domžale 44,9
3. Rado Škofic, Partizan Mengeš 62,0

4. Vinko Grabnar, Partizan, Mengeš 72,6
- Clanice:
1. Maja Mali, SK Domžale 54,9
- Mladinke:
1. Danica Turkalj, Partizan Mengeš 36,8
 2. Jelka Sicherl, Partizan Mengeš 56,5
 3. Mija Vulkan, SK Domžale 71,5
 4. Majda Kalan, Partizan Mengeš 77,8
 5. Ljuba Rogelj, Partizan, Mengeš 129,8

Pionirji:

1. Franc Kokalj, SK Domžale 43,0
2. Boris Kalan, Partizan Mengeš 52,3
3. Matija Mihalčič, Partizan Mengeš 52,7
4. Tomaž Mihalčič, Partizan Mengeš 57,0
5. Danijel Darobe, Partizan Domžale 59,0
6. Emil Sime, Partizan Domžale 61,8
7. Tone Bevc, Partizan Domžale 63,4
8. Primož Kvas, Partizan Domžale 64,8
9. Leon Klemenčič, Partizan Mengeš 65,0
10. Andrej Korenčan, Partizan Mengeš 67,6
11. Stane Gosar, Partizan Mengeš 72,6
12. Zvone Vrhovnik, Partizan Mengeš 74,2
13. Janko Flajšman, Partizan Mengeš 71,0
14. Tone Hribar, SK Domžale 83,2
15. Franc Klemen, Partizan Mengeš 85,8
16. Matjaž Goltež, Partizan Domžale 90,0
17. Marjan Capuder, Partizan Domžale 90,6
18. Drago Ložar, Partizan Domžale 120,0

M. B.

venstvom, ki se bo začelo v aprilu, na razpolago naslednje igralce:

T. Grilja, Vrhovca, Kralja, Povža, Stifitarja, Samaluka, Zevnika, Gostiča, Kovača, Zormana, Zakrajška, Volkarja in Kremzo.

V pripravah za republiško prvenstvo so domžalski košarkarji odigrali nekaj tekem:

Domžale (stari) : Domžale (mladi) 69 : 50 (36 : 20)
Domžale : Zalec 73 : 50 (32 : 26)
Domžale : Trnovo 79 : 70 (36 : 34)

Od 1. do 4. februarja je bil v Murau v Avstriji — Prvi evropski kriterij mladincev v skokih in tekih. Tekmovanja se je udeležilo preko 300 mladincev iz trinajstih držav. V jugoslovanski reprezentanci v smučarskih tekih, ki so jo sestavljali Filip Kalan, Franc Zupan, Drago Pintar, Slavko Primože je nastopil tudi član Smučarskega društva IHAN — Bogdan Slovnik. Med dvesto nastopajočimi je zasedel dobro 40. mesto.

Prav tako lep uspeh pa pomeni za SD Ihan nastop Jožeta Koviča v državni reprezentanci v Brawanlagu v Zahodni Nemčiji od 19. — 23. januarja.

Smučarji SD Ihan so se udeležili v letošnji sezoni skoraj vseh važnejših tekmovanj doma in v tujini:

Rezultati:

11. in 12. februarja Mavrovo — državno prvenstvo v biatlonu Jože Kovič, ki je tekkel za republiško reprezentanco, je v disciplini 20 km biatlon lepo pripomogel k drugemu mestu ekipe.

12. februarja — medklubsko tekmovanje v Lokvah pri Novi Gorici

člani:

Franc Oražem — šesto mesto
Franc Grmek — sedmo mesto
14. — 19. februarja — državno prvenstvo v klasičnih disciplinah

člani 30 km:

Jože Kovič 11. mesto

člani 15 km:

Jože Kovič 13. mesto
Zvone Slovnik 21. mesto

mladinci 10 km:

Bogdan Slovnik 7. mesto

Niko Gregorin 12. mesto

mladinci 5 km:

Silvo Kovič 13. mesto

Bojan Soren 37. mesto

mladinke 5 km:

Marija Rode 9. mesto
Kombinacija mladinci (skoki, teki): Bojan Sorn 4. mesto

Stafeta mladinci 3-krat 5 km: Gregorin, Kovič, Slovnik 3. mesto

Nekaj smučarjev SD Ihan se je udeležilo tudi tekmovanja v Delnicah — Po stezah »26 zmrznjenih partizanov«.

V teku na 20 km s streljanjem so člani SD Ihan zasedli: Jože Kovič 3. mesto

Zvone Slovnik 4. mesto

Bogdan Slovnik 7. mesto

Kot ekipa so v teku na 20 km s streljanjem zasedli odlično 3. mesto.

Kot ekipa 3-krat 10 km so Kovič, B. Slovnik in Z. Slovnik zasedli 4. mesto.

Seminarja za trenerje smučarskih tekov se je udeležil tekmovalac SD Ihan Zvone Slovnik. Seminar je bil februarja v Kranjski gori. Prav bi bilo, da ObZTV omogoči še več kvalitetnim tekmovalcem šolanje na takih seminarjih, saj je to edini način, ki omogoča uspešno delo v klubih.

SK Domžale je v dneh od 2. — 3. februarja organiziral na Veliki planini smučarski tečaj, ki se ga je udeležilo 92 tečajnikov, (Moravče, Lukovica, Radomlje 45, Domžale 47 tečajnikov).

Vodstvo tečaja: ing. Miha Kosec in Franc Vulkan, klubski vodniki: Tone Zupan, Stane Sršen, Jože Mali, Franc Flis, Miran Bukovec.

Po končanem tečaju je bilo tekmovanje. Tečajniki so bili razdeljeni na 5 jakostnih skupin.

Dva tekmovalca SK Domžale (Miran Bukovec in Tone Zupan) sta se udeležila republiškega prvenstva v Bohinju.

Zlasti lep uspeh je dosegel Tone Zupan, ki je v slalomu osvojil 20. mesto.

SK Domžale se namerava udeležiti z 20 do 25-timi tekmovalci medobčinskega tekmovanja Domžale-Kamnik-Mengeš (organizator Partizan Mengeš). Tekmovanje bo na Veliki Planini.

Smučarski tečaj na Veliki planini je izvedlo tudi TVD Partizan Mengeš, 55 tečajnikov je vodil ing. Ivan Smole ter 3 vodniki.

SK Domžale namerava v prihodnosti organizirati zaradi obilice pionirjev in mladincev mladinsko tekmovalno skupino, ki bi jo vodil trenutno eden najboljših smučarjev v Domžalah Tone Zupan. Prav tako namerava SK Domžale organizirati do konca sezone izlet na Zeleznico.

M. Brojan

To pa je posledica »športa« posebne vrste. Zgodilo se je v Domžalah pred avtobusno postajo. Bilanca: nekateri imajo srečo!

Športni drobiž

Košarkarji KK Domžale pridno trenirajo v novi hali Komunalnega centra. Moštvo sta te dni okrepila še dva igralca biv-

šega zveznega ligaša SLOVANA — Samaluk in Zevnik. Tako ima trener košarkaškega kluba Domžale, Sašo Grilj, pred pr-